

Diviziunea Centrală
Regiunea
Hunedoara-Deva

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Știința

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R.

Anul XXXIV Nr. 6710

Sâmbătă 14 august 1965

6 PAGINI — 30 BANI

Acum se pun bazele recoltei viitoare de grâu

Datorită condițiilor pedoclimatice favorabile, în regiunea București, cultura grâului ocupă peste 540 000 ha — adică 36 la sută din suprafața arabilă. În aceste zile, în unitățile agricole din regiune se fac intense pregătiri pentru ca în anul viitor, de la această cultură, să se obțină producții cât mai mari. Pentru a cunoaște cum se rezolvă problemele privind amplasarea grâului, fertilizarea și pregătirea solului, alegerea celor mai productive soiuri, corespondentul ziarului nostru pentru regiunea București, Florea CECĂȘESCU, a adresat câteva întrebări tov. Vasile VEDEANU, președintele consiliului agricol regional.

Recent au avut loc conferințe cu specialiști din regiune privind cultura grâului. Ce învățăminte s-au desprins pentru activitatea viitoare?

Anul acesta, după terminarea recoltării grâului, am organizat la Institutul de cercetări pentru cereale și plante tehnice Fundulea și la Alexandria, schimburi de experiență la care au participat toți inginerii agronomi din cooperativelor agricole de producție, inginerii mecanici din stațiunile de mașini și tractoare și oamenii de știință.

Cu aceste prilejuri s-au făcut schimburi de păreri privind comportarea soiurilor, alegerea soiurilor în funcție de plantele premergătoare, administrarea îngrășămintelor chimice, executarea lucrărilor de însemnătate.

Concluzia principală care s-a desprins din discuții este că s-au creat condiții ca, chiar și în anul cu climă mai puțin prielnică, să se asigure obținerea unei recolte bune. Unitățile agricole dispun de posibilități largi de mecanizare a lucrărilor, de folosire a îngrășămintelor și a soiurilor valoroase, de aplicare a agrotehnicilor avansate. Acum, producția de grâu este hotărâtă în cea mai mare parte de intervenția omului, de modul cum valorifică condițiile create. În anul 1961—1965, cooperativelor agricole din regiune au reușit să realizeze o creștere a producției medii cu 502 kg la hectar, respectiv cu 46 la sută față de media celor cinci ani precedenți. Caracteristic este faptul că s-au redus diferențele care au existat înainte între cooperativelor agricole cu condiții asemănătoare. Faptul că numeroase unități, situate în toate raioanele, au realizat producții superioare mediei pe regiune dovedește că mai sînt încă mari posibilități în obținerea unor rezultate și mai bune.

Amplasarea judicioasă a culturilor de grâu are o mare însemnătate pentru sporirea producției la hectar. Cum a fost rezolvată această problemă?

Pentru grâu, premergătoarea cea mai bună este cultura care elibe-

rează terenul mai din vreme, deoarece astfel se creează timpul material pentru a pregăti mai bine solul, pentru a asigura un pat germinativ cât mai bun. În toate cooperativelor agricole, acolo unde grâul a urmat după premergătoarele timpurii, s-au obținut sporuri de recoltă cuprinse între 300 pînă la 1 000 kg la ha.

Iată de ce consiliile agricole regionale și raionale au îndrumat conducerea cooperativelor agricole ca în toamna acestui an, cu condiții deosebite determinate de întirzirea în vegetație a porumbului și de umiditatea insuficientă din unele raioane, să însemneze grâul, în cea mai mare parte, după premergătoare care părăsesc terenul pînă cel mai târziu la 15—20 august.

(Continuare în pag. a V-a)

PRINCIPIUL SUPREM

de Teodor BALȘ

Întreaga țară înaintea noastră, în plin avânt, e un fapt recunoscut pînă și de cei cărora nu le este dragă orînduirea noastră. Străinii au definit progresul nostru rapid prin expresia lapidară a „miracolului românesc”, care consemnează, dar nu și explică, transformările profunde, într-adevăr blutătoare, realizate de poporul nostru.

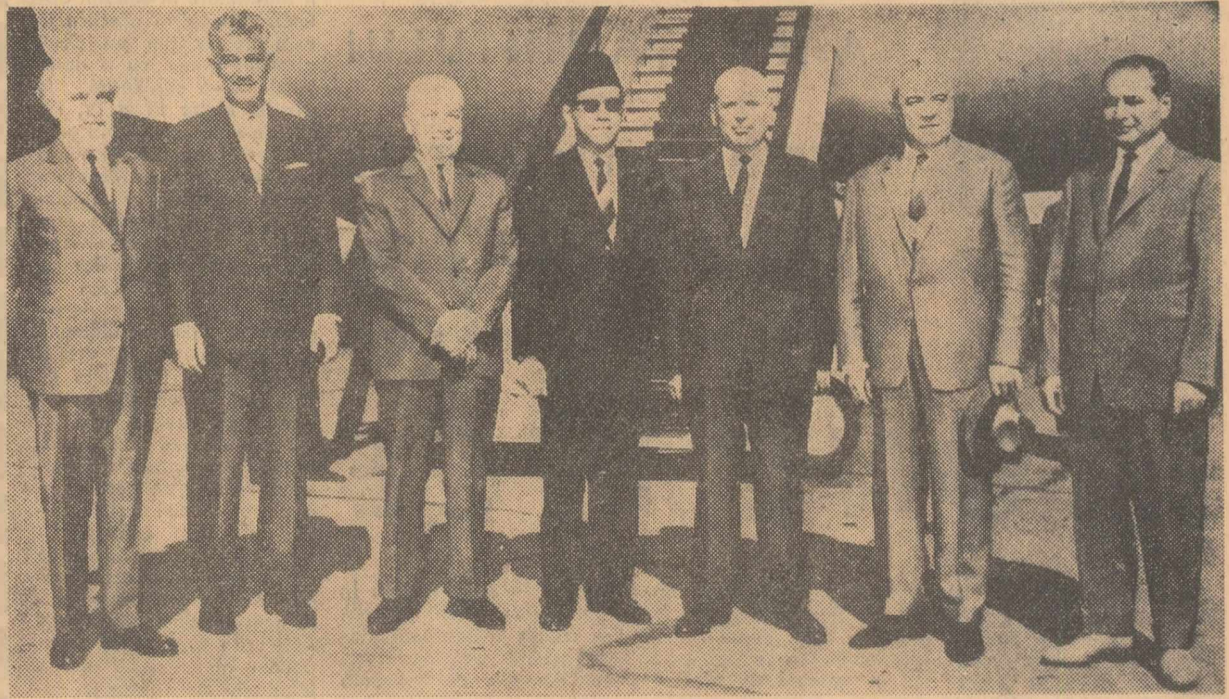
Cum a fost și este posibilă o asemenea explozie de entuziasm și de creație poetică? Ce forțe au concurs la declanșarea acestor energii, care au ridicat poporul nostru pe treptele unei evoluții istorice impresionante? În ce constă puterea orînduirii noastre? Noua lege fundamentală a statului nostru înscris în paragrafele sale, limpede și lapidar, răspunsuri pe care noi, românii, le cunoaștem ca pe adevăruri absolute care ne guvernează: faptul că în Republica Socialistă România întreaga putere aparține poporului liber și stăpîn pe soarta sa, faptul că poporul și aparțin toate bogățiile țării. Numai un popor care lucrează în deplină libertate, își cîr-

muște singur destinele, poate păși spre înaltele culmi de civilizație spre care pășim noi.

Spre el, omul muncii, spre acest creator de valori materiale și spirituale, spre cel ce dă sens și frumusețe vieții, înnoțind-o, se întorc toate marile înfăptuiri ale acestor ani: „În Republica Socialistă România, întreaga activitate de stat are drept scop dezvoltarea orînduirii socialiste, creșterea continuă a bunăstării materiale și culturale a poporului, asigurarea libertății și demnității omului, afirmarea multilaterală a personalității umane”.

(Continuare în pag. a II-a)

Plecarea tovarășului Chivu Stoica în Indonezia

Înainte de plecare, pe aeroport

Președintele Consiliului de Stat al R. P. Române, Chivu Stoica, împreună cu ministrul afacerilor externe, Corneliu Mănescu, au plecat vineri după-amiază din București spre Djakarta, unde, la invitația președintelui Indoneziei, Sukarno, și a ministrului afacerilor externe, Subandrio, vor participa la festivitățile prilejuate de cea de-a XX-a aniversare a proclamării independenței Indoneziei.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, erau de față tovarășii Ion Gheorghe Maurer, Gheorghe Apostol, Emil Bodnaraș, Ștefan Voitec, Petre Lupu, Avram Bucuș, membri ai Consiliului de Stat și al guvernului, membri ai conducerii Ministerului Afacerilor Externe, conducători ai unor instituții centrale și organizații obștești. Au fost prezenți și șefii misiunilor diplomatice acreditate în R. P. Română, alți membri ai corpului diplomatic, membrii ambasadei Indoneziei la București, precum și studenții indonezieni aflați în țara noastră.

Cu același avion a plecat spre Djakarta, Sambas Atmadinata, ambasadorul Indoneziei la București.

(Agerpres)

Concurs pentru Imnul de Stat al Republicii Socialiste România

În baza Hotărîrii Consiliului de Stat al Republicii Populare Române, Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă organizează un concurs public pentru realizarea Imnului de Stat al Republicii Socialiste România.

Concursul este deschis tuturor compozitorilor și poezilor, membri ai Uniunilor de creație sau amatori.

Termenul de prezentare a lucrărilor este 15 februarie 1966.

În acest interval de timp, cele mai valoroase dintre versurile realizate în vederea concursului vor fi publicate sistematic în presa cotidiană și în publicațiile literare și muzicale, pentru a fi cunoscute de compozitori și de publicul larg.

În concurs vor putea fi primite și lucrări muzicale pe alte versuri decât cele publicate în presă.

Juriul, format din personalități de seamă ale vieții noastre culturale, va selecționa cele mai bune lucrări și va recomanda lucrarea pe care o consideră corespunzătoare pentru a deveni Imnul de Stat al Republicii Socialiste România.

Lucrările selecționate de juriu vor fi tipărite, prezentate în concerte publice și difuzate prin intermediul radioteleviziunii pentru a fi audiate de publicul larg și a se cunoaște opinia și preferințele acestuia. Cele mai valoroase lucrări vor fi premiate. Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă va pune la dispoziția concurenților regulamentul concursului, precum și toate datele necesare. Pentru orice informație, concurenții se pot adresa Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă sau comitetelor regionale de cultură și artă.

ÎN ZIARUL DE AZI

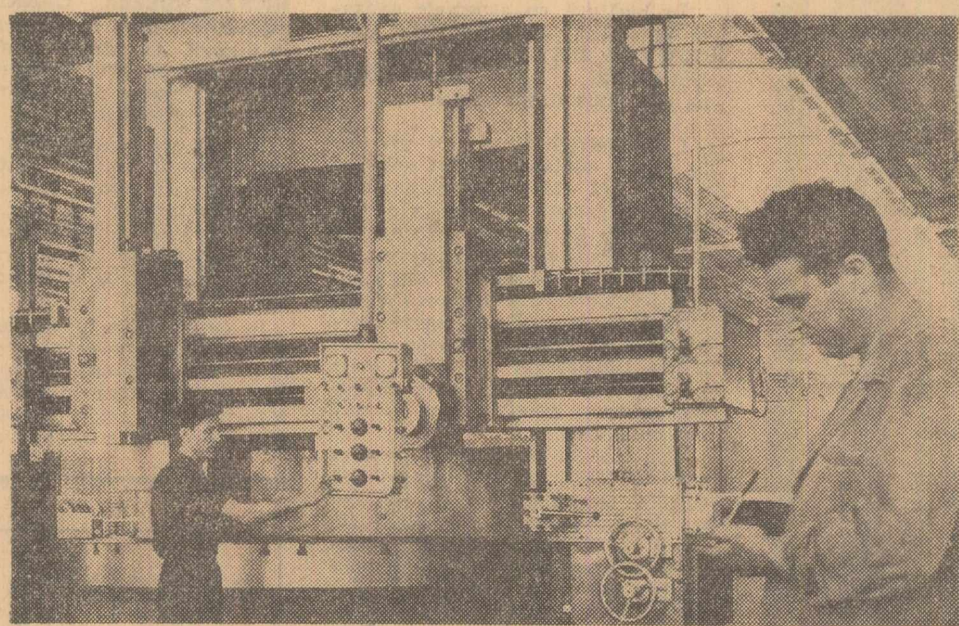
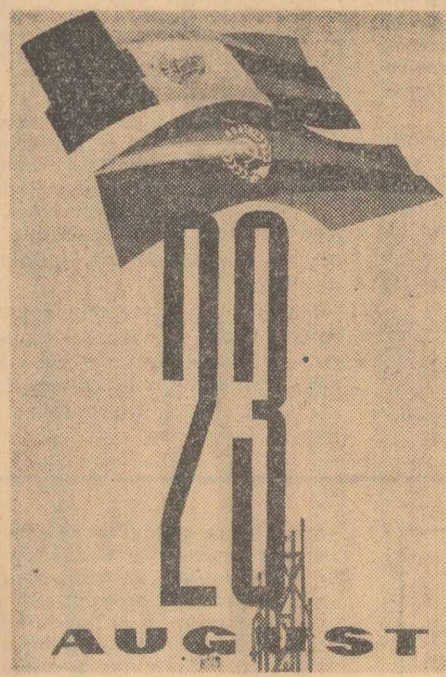
Pe urmele articolelor „Știința” — AU CUVINTUL INSTITUȚIILE VIZATE

O verigă însemnată a învățămîntului mediu de specialitate: LICEELE ECONOMICE (pag. a II-a)

SPITALUL DE CAMPANIE

BOICOTUL (pag. a III-a)

ÎNTRECEREA ÎN CINSTEA ZILEI DE 23 AUGUST

Ultimele probe și un nou strung carusel de 2 500 mm, construit la Fabrica de mașini-unelte și agregate din Capitală, este gata pentru livrare

PE ACELAȘI DRUM

● Direcție esențială: îndeplinirea angajamentelor ● Interviu pe teme tehnice ● Oameni la carusel

Ștefan ZIDĂRIȚĂ

AVEȚI SALUTĂRI DIN ITALIA

INSTANTANEE

de Nicuță TĂNASE

Legăți-vă centurile de siguranță

Chiar nu credeți? Zău am pornit spre Italia. Cu un I.L. 18. Priviți în jos: Marea Adriatică. Dacă s-ar putea sări din mers aș sări să mă scald în ea. Marea Adriatică nu e Herăstrăul și nici măcar Floreasca. Vă dați seama...

O voce simpatică ne roagă, în engleză, să ne legăm centurile de siguranță și să nu fumăm. Coborim pe aeroportul Leonardo da Vinci. În deșertărie se vede Roma. Ave Roma!

Îi rog pe șofer să apese pe accelerator, să ajung mai repede. Mi-aduc aminte că un profesor burtos, de geografie, mi-a dat un patru. Mă puseser să vorbesc despre Italia și i-am spus că n-o cunosc, că n-am fost niciodată pe-acolo. Acum sînt în capitala Italiei.

Vă jur că dacă aș avea acum la îndemînă cele trei dicționare enciclopedice apărute la noi, tot nu aș găsi cuvinte ca să vă descriu impresiile care mi-a făcut-o acest oraș. Romulus și Remus au fost băieți deștepti: au știut unde să întemeieze Roma. Ce să mai vorbim de Cezar! Acest minunat oraș este vizitat de 20 de milioane de turiști pe an. În acest an vor fi 20 de milioane pentru că am fost și eu. V-am mărturisit mai sus că am avut nota 4 la geografie, așa că vă rog să nu-mi cereți detalii de ghid sau analize profunde. Multumim-vă cu niște modeste instantanee și am să vă fiu recunoscător.

Inconjurăm cu relantiul colosul munte de piatră și cărămidă al Colosului. Cobor din taxi și iau loc pentru câteva clipe în fosta lojă imperială. Aici au stat cîndva împărații Romei. Fie-le țărîna ușoară... Mă tocimesc cu un negustor ambulant de vederi.

(Continuare în pag. a II-a)

Care e stadiul dării în folosință a locuințelor?

RAID-ANCHETĂ realizat de corespondenții noștri regionali

AI. MUREȘAN, Manole CORCACI și Radu APOSTOL

Constructorilor de pe șantierele de locuințe le revin în acest an sarcini deosebit de importante. Ei trebuie să predea la timp și în întregime apartamentele planificate și, concomitent, să pregătească exemplare construcțiilor primului an al viitorului cincinal.

Au trecut șapte luni din acest an. În ce ritm se desfășoară lucrările pe șantierele construcțiilor de locuințe?

Care-i situația dării în folosință a noilor apartamente? Pentru a afla răspuns la aceste întrebări, corespondenții ziarului nostru au întreprins un raid-anchetă pe șantierele din regiunile Cluj, Iași și Galați. Redăm în cele ce urmează constatările făcute, precum și unele păreri exprimate de constructori.

Pe șantierele de construcții de locuințe din Dej, graficele de execuție nu sînt respectate.

În primul rînd, din lipsa documentației, care constituie pentru noi dezideratul nr. 1, ne spune inginerul EUGEN DINȘOREANU, șeful șantierului. Patru blocuri au început abia în martie, cu trei luni mai târziu decît era prevăzut. Lucrările la aceste blocuri sînt rămase în urmă față de grafice. Lipsa de documentație ne va crea greutăți și în asigurarea frontului de lucru pentru 1966. Încă nu știm precis nici acum ce vom executa în anul viitor.

(Continuare în pag. a V-a)

CLUJ: Dezideratul nr. 1: documentația

„Aflăm în cartierul Gheorghieni din Cluj, unde în final vor fi construite două microraioane cu circa 5 000 de apartamente, școli, complexe comerciale.

Pînă acum, noi am dat în folosință 340 de apartamente, față de 300 cît era prevăzut — ne spune ing. B. STANCIU, directorul grupului de șantier. Este rezultatul organizării temeinice a lucrărilor pe loturi specializate: echipele din patru loturi ridică blocurile la

„roșu”, iar cele din al cincilea execută finisajele. Avantajele acestui sistem de organizare sînt multiple: utilitățile sînt mai bine folosite, muncitorii s-au specializat în execuția diferitelor faze, ritmul de lucru e mult mai rapid, se asigură o bună calitate în execuție.

Cele relatate sînt demne de reținut. Dar de ce din 1 000 de apartamente, cît are planificat pe întregul an grupul dv., au fost terminate pînă acum doar 340?

Au început „europenele” de caiac-canoe

În pag. a V-a amănunte despre întrecerile din prima zi

Pagina a IV-a

CE NOU ÎN COSMOS?

Ancheta internațională a „Științei”

Toți cei care au fost la uzina „Republica” din Capitală, tehnicieni, reporiți sau vizitatori pur și simplu, și-au început relatările lor ulterioare cu spectaculoasa transformare a metalului din țigle de oțel în țevi lămurite și nenumărate. Există, firește, o explicație. Melamorfiza, de data aceasta concentrată în secunde, este cu adevărat captivantă. Aflați sub impulsul mecanizării și automatizării, sute de tone de utilaje de laminare acționează singure, înclă se creează impresia că uzina produce mișcarea prin toate detaliile sale.

(Continuare în pag. a V-a)

Puncte de vedere O VERIGĂ ÎNSEMNATĂ A ÎNVĂȚĂMÎNTULUI MEDIU DE SPECIALITATE LICEELE ECONOMICE

Sarcina Congresului al IX-lea al partidului, privitoare la extinderea învățământului mediu prin înființarea unor licee de specialitate (industriale, agricole, economice, pedagogice), are un caracter de vâdită actualitate. În privința liceelor economice — la care ne vom referi în cele ce urmează — actualitatea lor e determinată de necesitatea formării unui număr corespunzător de cadre medii, care să poaseze cunoștințe tehnice de cultură generală și de specialitate. Acestea le revine drept îndatorire să contribuie la o mai bună fundamentare pe baze științifice a înfrinșii activității economice, să participe la organizarea și la dirijarea eficientă a producției, în condițiile deplină cu cerințele actuale și de perspectivă ale economiei naționale.

Tomai de aceea, considerăm că cea dintâi măsură de care va trebui să se facă seama în stabilirea structurii viitoarelor licee economice este fixarea unui profil cit mai strins legat de nevoile concrete ale construcției socialiste. Spre deosebire de organizarea fostului învățământ mediu tehnic, caracterizat prin existența unui număr exagerat de secții care, în cele din urmă, ducea la fărâmițarea procesului de pregătire a cadrelor, considerăm că viitoarele licee economice ar trebui profilate pe următoarele direcții de specializare: contabil, planificator și statistician pentru unitățile economice; contabil, planificator și statistician pentru sistemul financiar și de credit; merceolog pentru industrie și comerț. Opiniile noastre asupra acestor activități economice ca se desfășoară în fabrici, uzine, pe șantier de construcții, în întreprinderi comerciale, bănci etc., la care vor participa și viitorii absolvenți, este specializată în deosebi pe direcțiile menționate mai sus.

Una din problemele cu o importanță deosebită, de rezolvare căreia depinde structura organizatorică a viitoarelor licee economice, o constituie, desigur, planul de învățământ. Omogenizarea lui trebuie să fie rodul analizei multilaterale a sarcinilor care stau în fața unei asemenea școli, a necesităților de cadre economice cu pregătire medie, a perspectivelor pe care le are învățământul cu acest profil în țara noastră. Referitor la această problemă, am vrea să facem câteva propuneri.

Mai întâi considerăm potrivit ca durata liceului economic să fie de 5 ani, pentru a exista timpul material necesar unei corelări cât mai juste între disciplinele de cultură generală și între materiile de specialitate. Ele au menirea să ofere tinerilor cunoștințele necesare în vederea obținerii diplomelor

de maturitate, după care viitorul absolvent să poată lucra în bune condiții în producție sau să frecventeze o facultate de specialitate. Ponderea și esențierea materiilor de cultură generală pot fi făcute după sistemul planului de învățământ al liceului de cultură generală, cu menținerea că în cazul de față, fiind vorba implicit de pregătirea unor specialiști economici, va fi nevoie să se acorde atenție deosebită mai ales unor discipline ca economia politică socialistă, matematica, fizica, chimia, geografia economică etc., care pot sprijini însușirea problemelor de specialitate. Cit privește obiectele de studiu cu profil de specialitate, acestea credem că trebuie stabilite avându-se în vedere cele trei specializări menționate, pe direcțiile cărora vedem funcționarea liceelor economice. Simlele de părere însă ca fiecare specialitate să aibă un plan de învățământ separat pentru evitarea acelor situații în care, după cum deseori se întâmplă în trecut, elevii primeau un volum de cunoștințe puțin diferențiate în raport cu profesioniștii pentru care erau pregătiti. Bunoară, contabilii, planificatorii, statisticienii pregătiți pentru unitățile economice vor trebui să aibă ca obiecte de studiu, începând din anul III sau IV — când e nevoie ca materiile de specialitate să fie preponderante — organizarea, planificarea, evidența și analiza economică în unitățile economice, cu ajutorul cărora să poată rezolva complet problemele curente ale viitoarei lor profesii: planificarea economică, înlocuirea datelor deosebite contabile și statistice ș.a., deosebit de importante pentru realizarea în fiecare unitate a unei eficiențe economice corespunzătoare. Tot astfel, în planurile de învățământ ale liceelor economice care vor pregăti contabili, planificatori, statisticieni pentru finanțe și credit, considerăm necesar să figureze în primul rând obiecte de studiu cu conținut referitor la finanțarea și creditarea, evidența și controlul în economia națională.

În stabilirea disciplinelor de specialitate, a conținutului programelor școlare credem că trebuie să se aibă ca deosebită în vedere perfecționarea și modernizarea continuă a procesului de învățământ. Acest sens înțeles să subliniem necesitatea ca în viitoarele licee economice să se acorde atenție cuvenită activității de evidență și calcul cu mijloace moderne. Considerăm că spre deosebire de actualul plan de învățământ al școlii tehnice financiare, unde acestei probleme i s-a repartizat o singură temă ce se parcurge în trei ore, în profilul viitoarelor licee economice, mecanizarea lucrărilor de evidență și constituie o disciplină de sine stătătoare,

rolurilor de interdependență financiară dintre diferiți factori ai procesului de producție — credem că ele vor fi îndeplinite în condiții optime, concepiind practica la care ne referim pe două direcții: prima, cu o durată de 4-6 săptămâni, la sfârșitul anilor III și IV, iar cea de-a doua, ridicând probleme mai complexe și având menirea, pe lângă aprofundarea cunoștințelor asimilate la cursuri, să ofere elevilor o viziune de ansamblu asupra problemelor de specialitate, considerăm că ar fi nimerit să se desfășoare în timpul ultimului trimestru școlar, în unități economice și financiare cât mai bine dezvoltate. În legătură cu această problemă am vrea să facem propunerea ca fiecare liceu economic să aibă stabilit, pe o perioadă mai îndelungată, un număr corespunzător de întreprinderi, unde elevii să-și efectueze stagiul de practică. Avantajele acestei soluții ar fi multiple: ne limităm să menționăm în această ordine legăturile mai strânse pe care cadrele didactice și elevii le-ar avea cu producția, continua adaptare a procesului de învățământ la nevoile unităților economice, posibilitatea unui control sistematic al practicii. În prezent, în școlile cu profil economic, neexistând un astfel de sistem, condițiile de practică variază prea mult de la o etapă la alta, de la o întreprindere la alta și căile de perfecționare sînt astfel cu mult mai restrânse.

Fără îndoială că organizarea liceelor economice cere soluționarea și a altor probleme, organizatorice sau de conținut, decît a celor ridicate de noi. Una dintr-este este necesitatea unor manuale cit mai aprofundate de menținere pe care ele o au de a fi dezvoltate instrumente de lucru ale profesorului și elevilor. Pentru perfecționarea lor continuă, sub raport științific și metodic, credem că ar fi binevenită extinderea practicii ca manuale destinate elevilor viitoarelor licee economice și ea elaborare pe bază de concurs, de către economiști care activează în sistemul de învățământ economic — superior, mediu.

Prof. Elena BĂRĂNESCU
Prof. Constantin COATU
București

Controloarea Cristina Constantin de la întreprinderea „Electrolar” din Capitala venită să caliteze turburările

Pe urmele articolelor „ȘCÎNTEII”

În obiectiv: CERINȚELE CETĂȚENILOR

Au cuvîntul instituțiile vizate

La articolul cu titlul de mai sus DIRECTIA GENERALĂ A MARIOR MAGAZINE DIN CADRUL MINISTERULUI COMERȚULUI INTERIOR ne trimite o scrisoare de răspuns din care desprindem: „Articolul apărut în „Șcînteia” ridică o serie de probleme legate de modernizarea magazinelor universale și în special a magazinului „Victoria”, unde articolul constată încă rămîniere în urmă în ce privește introducerea formelor noi de vizare. Arătam că arătam că problema introducerii tehnicii comerciale moderne în unitățile subordonate direcției noastre a constituit și continuă să rămîna una din preocupările noastre primordiale”.

După ce arată că atât în unitățile noi create, cit și la cele care au fost renovate și modernizate, principiile de organizare au avut în vedere necesitatea ca acestea să practice forme rapide și productive de comerț, scrioarea subliniază că „încă din anul 1960, analizându-se condițiile de desfășurare a activității comerciale a magazinului universal „Victoria”, s-a constatat necesitatea modernizării și reutilizării acestei unități la nivelul tehnicii comerciale actuale și s-au întocmit documentații de bază pentru protejarea acestor lucrări”.

Pe lângă informare — se spune în continuare în scrisoare — vîp aducem la cunoștință că după apariția articolului a fost dat în folosință, reorganizat pe principii de puneri deschise, etajul III al magazinului universal „București”, lucrare începută încă din luna aprilie, modernizările urmînd a fi continuate și la alte nivele ale magazinului.

În legătură cu același articol ne-a răspuns și CONDUCEREA MAGAZINULUI UNIVERSAL „VICTORIA”-BUCUREȘTI. În scrisoarea trimisă se arată:

„Lucrătorii magazinului nostru s-au străduit — și au reușit — să schimbe într-o oarecare măsură, cu forțele lor proprii și prin resurse interne, fața magazinului. În articolul publicat în „Șcînteia” se arată că un aspect negativ faptul că mai sînt încă locuri de desfășurare în cadrul magazinului nostru unde se practică forme învechite de comerț cu mobilier demodat, care nu mai corespund cerințelor actuale ale comerțului nostru socialist. Arătam, în legătură cu aceasta, că lucrătorii întreprinderii noastre nu se opresc la rezultatele bune obținute pînă în prezent și că vor continua acțiunea începută cu privire la modernizarea magazinului nostru. Aceste lu-

După publicarea articolului, COMITETUL EXECUTIV AL SFATULUI POPULAR REGIONAL PLOIEȘTI a convocat în sediul fabricii de răspundere din întreprindere și a organizat o sesiune de lucru în scrisoarea de răspuns primită.

Cu această ocazie ORGANELE UNIUNII REGIONALE A COOPERATIVELOR MESTEGĂREȘTI PLOIEȘTI ȘI L. H. R. „BUCUȘI”-SINAIA au informat asupra măsurilor ce s-au luat pentru tălăturarea lipsurilor semnalate.

În răspuns se arată, între altele,

crîri sînt trecute în planul de măsuri tehnico-organizatorice. O problemă importantă este aceea a aerisirii magazinului nostru. Anul trecut ni s-au alocat fonduri pentru refacearea instalațiilor electrice și introducerea aerului condiționat. Pentru a nu stînjeni însă activitatea comercială, instalarea tubulaturii necesare s-a făcut în timpul nopții. În momentul de față se așteaptă predarea proiectelor de execuție a planșanelor și respectu iluminarea acestora, cu care acțiune se va efectua și mascarea tuburilor de aerisire. Un alt aspect subliniat în articol este acela al casei colectoare pentru plata facturilor și ambalarea mărfurilor cumpărate de la mai multe raioane de către același client. Rămîne să analizăm această problemă cu resortul organizării din Direcția generală a marilor magazine.

Firește, această problemă trebuie analizată, dar din felul cum se răspunde nu reiese CIND se va începe această analiză, CIND se vor trage concluziile de rigoare.

că în zilele de sîmbătă și duminică, pe traseele Ploiești-Azuga, Trgoviște-Găești, Trgoviște-Pucioasa, Buzău-Rm. Sărat și Buzău-Urzeni va funcționa cite un atelier automobil.

Asa cum ne-a informat CONDUCEREA UNIUNII REGIONALE A COOPERATIVELOR MESTEGĂREȘTI PLOIEȘTI, în urma deficiențelor semnalate de ziar, s-a hotărît repartizarea unui salariat din cadrul uniunii care să urmărească felul cum se respectă aploarea sarcinilor trasate unităților de deservire de pe Valea Prahoiei. S-a stabilit, de asemenea, ca săptămînal conducerea cooperativelor să analizeze modul cum se asigură deservirea turiștilor pe trasee.

În legătură cu deficiențele semnalate la cabana „Cota 1500” și bufetul „Izvorul Rece” din Sinaia, I.H.R. „BUCUȘI” SINAIA ne anunță că a luat următoarele măsuri: „La cabana 1500”, neexistînd instalație de forță pentru a putea funcționa frigiderul, s-a instalat în mod provizoriu un răcitor cu gheață. Pentru comportare necorespunzătoare și lipsă de răspundere manifestată în repetate rânduri, cabanierul Bondoi Gheorghe a fost scos din această funcție. Această măsură s-a aplicat și ospătarului I. Picioara de la bufetul Izvorul Rece, care nu a respectat indicația dată de conducerea I.H.R. de a servi orice fel de produse la cererea consumatorilor, indiferent de oră.”

Măsurile anunțate dau speranțe turiștilor că pe traseele amintite se vor bucura de o deservire mai bună. Cu condiția ca aplicarea lor să fie riguroasă și îndeaproape urmărită.

MARELE REZERVOR DE AER CURAT AL CAPITALAII

În legătură cu aspectele sesizate în articol, COMITETUL EXECUTIV AL SFATULUI POPULAR AL RAIONULUI „18 FEBRUARIE” ne răspunde următoarele:

Cele sesizate în articol privor la parcul Giulești au fost analizate cu toată atenția și verificate pe teren. Aspectele sesizate în articol le-am pus în discuția inginerilor și tehnicienilor de la secțiunea de gospodărie comunală, stabilindu-se în acest scop măsuri necesare. S-au dat indicații precise serviciului de Spații verzi, ca în atenția lucrătorilor să stea grija permanentă pentru întreținerea parcurilor și zonelor verzi, în mod corespunzător.

Referitor la propunerea de a se crea o întreprindere centralizată care să se ocupe de întreținerea zonelor verzi Comitetul Executiv nu-și însușește propunerea deoarece „raionul dispune de tehnicienii competenți și în măsură să studieze propunerile și sugeriile cetățenilor făcute cu ocazia inființării cu deputații și cu alte cazuri, să rezolve operativ și la timp sarcinile ce le revin”. O afirmație categorică, deși tovarășii de la sfatul popular nu dezmint situația descrisă în articol și care în fapt vorbește tocmai de lipsa de competență și de operativitate cu care se rezolvă astfel de probleme.

La același articol răspunde și

INTREPRINDEREA CANAL APA-BUCUREȘTI care ne informează că în viitorii ani numărul ambarcaunilor de pe lacul Herăstrău se va măări în funcție de numărul crescînd al vizitatorilor.

Tot pe acest lac, pentru plimbarea oamenilor muncii sînt 15 ambarcațiuni cu motor. Vor mai fi date în exploatare încă două hidrovezic etajate de construcție modernă cu o capacitate de 160 locuri fiecare și un oporaș cu o capacitate de 125 locuri.

În ce privește montarea de reflectoare pentru iluminarea lacului în timpul nopții, întreprinderea noastră consideră indicată o asemenea măsură, și a făcut I.D.E.B.-ului o propunere în acest sens.

PRINCIPIUL SUPREM

(Urmare din pag. 1-a)

Totul este subordonat luptei pentru bunăstarea și fericirea o-mului muncitor, care a străbătut milenii trudind din greu și su-

ferind, care a făcut tot ce este frumos și durabil în civilizația și cultura patriei noastre, care a scris istoria cu propriul sîdu sîngiu. În numele lui și pentru firozului lui, Partidul comunistilor a înfăptuit revoluția iar revoluția a schimbat nu numai structurile economice, viața politică și socială, nu a însemnat numai o nouă organizare a societății noastre, ci și o profundă transformare a sufletului omesc, o restructurare a energiilor creatoare. Trăsurile la constituții socialiste s-au conturat și se dezvoltă în procesul complex al luptei pentru construirea României noi, pentru statornicirea noilor relații sociale, care au exclus definitiv exploatarea o-mului de către om, acel principiu salbatic cuprins în dictonul: Homo homini lupus.

Patria este atîndă a tuturor; fiecare are conștiința răspunderii directe pentru prosperitatea și fericirea ei. Din marea plană a dezvoltării viitoare, care prelungrează România anilor 1970-75, fiecare și-a delaltat, în sectorul lui, partea de răspundere care-i revine, conștient că și în cunantumul său de muncă se concretizează vîntul colectivității.

Există un pericol al viitorului care a cuprins mesele. Se visează lucid, cu tabela de calcul în față, cîntărind exact energiile umane disponibile. De la elevul care se pregătește pentru examenul de mîine, pînă la muncitor și savant, tot ceea ce este celule vie a patriei s-a integrat efortului creator al acestui popor atît de dotat și de harnic, sub steagul luminos al Partidului Comunist Român.

Puterea orînduirii noastre este generată de conștiința marilor răspunderi și îndatoriri față de patrie, care animă pe oamenii epocii noastre, stăpîni ai timpului și ai propriului destin. Sînt mîndru și aparțin acestui popor căruia mă simt dator — cătîrui de caldă conștiință — cu calea mai profundă, mai omeneșă și mai vibrantă poezie.

Aveți salutări din Italia

(Urmare din pag. 1-a)

Am scris la 300 de lire 20 de vederi. Ati primit vederile pe care vi le-am trimis din Roma?

Pe sofer îl cheamă Umberto și se bucură că i-am devenit client. Sînt foarte curios, îl opresc mai mereu, și aparatul de taxat înregistrează. Mă plimb pe străzile Romei cu în-cetămintul și mi-dă explicații. Imi recomandă hotelul Parioli accept și drept alămasă bem cîte-o coca-cola. Deei lăcomesc la hotel Parioli, care este situat chiar în spatele parcului Borghese

- Să nu plec din Roma pînă nu vizitez muzeul Borghese și dacă nu-ai neapărat gelașă fotografiată-te lângă Paulina
- Care Paulina?
- Sora lui Napoleon Bonaparte.
- Mai tragește?
- Tragești din cauza sculpturii Canova. Zici că e vie și te fotografieză lângă ea, apoi să te duci să

vezel Fontana Trevi cu sculpturile lui Bernini.

Sfaturile astea mi le-a dat directorul hotelului.

Vom vedea filmul cu „Cameleonti”?

Cobor în Piața Spaniei. Aparatele de fotografiat ale turiștilor tăcănesc la fiecare pas. Mi-e de turiști. De toate națiile: americani, englezi, suedezi, danezi, nemți, cehi... printre ei și Nicușă Pînașcă care o număm ochi și caută un loc să arunce ambalajul unei „gelata” (înghetată).

Caut un cos de hirtii. Nu-l găsesc. Mă plimb. Casc gura la turmurlele lui Trinită de la Monty, la frumusețile care mă înfrînșină peste tot. Ochii mei nu se mai satură. Ce vrei, sînt pentru prima oară la Roma. Beau o gură de apă care înșește din prova bărcii așezate în fîntina din mijlocul Pieței Spaniei. Ce fac cu ambalajul înghetatei? Cum să scap de el? Imi vine în ajutor un italian. A citit ce l-a interesat din ziarul „Messaggero” și l-a aruncat în mijlocul drumului. Niște copii se bat cu coji de pepene. Dacă-i așa... Aflu că înainte cu cîteva săptămîni a fost o grăno a guoierilor. Ce-o fi fost atunci pe străzi?

În sus, pe strada Flaminio se filmează. Sînt din sudul Giuleștilui, așa că înțeleg destul de bine dialec-

tu roman. Cîțiva tineri comentează alături de camerele de luat vederi. El presupun că s-ar turna filmul bandei de tineri — feciori de bani gata — „Giovanni Cameleonti”, ai cărei proces abia s-a terminat. „La proces „șeful” a declarat că a vrut să iasă din anonimat, să aibă publicitate și în afară de acestea, în timpul cit a stat închis pentru cercetări a scris un scenariu care pare să a și fost vîndut unui regizor.

Mi-aduc aminte că am în program pentru astăzi să văd Fontana Trevi. Inot prin gloata de automobile care umorî se urcă și pe trotuar. Intru într-un Tratoriu și comand macaroane. Le ud cu vin de Frascati. O tîndu din nou la drum. Mă așteaptă jos, la Fontana Trevi, Bernini cu colosalele lui sculpturi.

Un măcelar și un vînzător de coșciuge

În drum spre Piața Venetiei fac o haltă pe Via Romagna. La numărul 30, dintr-un difuzor dă năvală spre timpanele mele o melodie îndrăcită de jazz sud-american. Un bar? Mă uit la firmă. Măcelăria „La doi dragoni” Drace, imi zic, aștia vînd ficile în ritmul muzicii de jazz. Mă uit mai atent în vitrină. Într-adevăr, măcelăria. Coarne de vite agățate pe pereți, reclame colo-

rate: Consumați carnea de „La doi dragoni”. Alte reclame în versuri... Un picolo care a adus trei cafele vînzătorilor de la taraba cu pepeni, din colțul străzii, ghieste din mers nedumerirea de pe fața mea. Binevoitor se străduiește să-mi explice. — Știi de ce a instalat Albercio Amati, proprietarul măcelăriei, difuzoare? Știi de ce pune muzică de jazz?

— Nu știu.

— Ca să-l gonească clienții lui Zega Armando. Să-și mute Zega prăvălia de aici. Pusul lui arădă vînzătorii făcute cu ocazia inființării cu deputații și cu alte cazuri, să rezolve operativ și la timp sarcinile ce le revin”. O afirmație categorică, deși tovarășii de la sfatul popular nu dezmint situația descrisă în articol și care în fapt vorbește tocmai de lipsa de competență și de operativitate cu care se rezolvă astfel de probleme.

ceput între cei doi negustori un mare și un scandalos proces care cu greu se va stinge. Dar reclama e sufletul comerțului. Ziarele au scris mult despre acest conflict și astfel măcelarul Amati și vînzătorul de coșciuge Zega și-au făcut publicitate. Acum au cumpărați și unul și altul.

Spre strada lui „Dolce Vita”

Am ajuns în Piața Venetiei. Mă iau după turiștii care mai toși și dau înfrînșă la Fontana Trevi. Mă amestec printre turiști. Rămînesc cu ochii atîntîți minute, ore în șir, la ceea ce a zămislit marele artist al Italiei, Bernini. Arunc și eu o monedă de 10 lire în fîntină. Se spune că cine face așa se mai întoarce pe acolo. Nu cred în superstiții, dar dacă așa fac toți turiștii de ce să nu fac și eu? 10 lire? Cu 10 lire nu poți cumpăra nici măcar o felie de pepene. Atunci? Lăsați-mă să fiu și eu o dată în viața mea superstițios.

Aștept să se facă tîrziu. Să trecă de miezul nopții s-o iau în sus spre Via Veneto, strada miliardarilor, strada lui „Dolce Vita”, ori cum îi se mai spune „Il dolce far niente”.

Peste cîteva ore mă voi plimba printre miliardari. Așa că... Fine del primo tempo.

Spitalul de campanie

CORNELIU LEU

Publicăm mai jos un fragment din romanul „Viața particulară a lui Constant Hagiu” terminat de curând de către autor. Personajul principal, al cărui nume apare și în titlul romanului, este urmărit într-o lungă perioadă de formare a personalității sale, perioadă care corespunde unor evenimente importante din istoria ultimelor decenii. Acțiunea fragmentului alăturat se desfășoară în momentele imediat următoare acțiunii de la 23 August 1944. Constant Hagiu, aflat într-un spital de front, vine în contact cu alte două personaje — muncitorul Ciobanu și țărânul Grigore Albu — ale căror destine vor avea o influență hotărâtoare asupra formării lui.

În jurul lui, salonul își ducea existența inertă, în miresme de medicamente și sudoare, în gemete și neputincioase povestiri despre vise sau despre doruri. O apă sleită care-l purta cu ea, legându-l atât cât era necesar ca să-și anestezeze primele impulsuri, să se lase purtat într-o lume a convenției și întâmplării. Cine știe când, așipi învâluit în sentimentul inutilității sale.

— Un chirurg, un chirurg, spune cineva.
— Păi el e chirurgul!
— Tocmai, pentru că el e chirurgul. Ne trebuie un chirurg pentru el l-a rupt mina. A dracului putere!...
— Îl lăsară pe Constant pe scaunul de pansament și se îngrămădăriră toți în jurul chirurgului. Iar Constant nu văzu decât mișcarea halatelor albe

și avuț tărâca asta?... Și dădu trist din cap fără să-și răspundă. Își răspunse numai ca o justificare: „N-aveam pentru ce. Tăria trebuie să-ți vină de undeva, dintr-un tel mare în viață. Eh, ce frumos era când voiam să devin inventator!...”

— Îi amorțiseră lumile de spital nădădite-n gânduri sceptice. Uneori, chiar își spunea că

orice cavalerism, la orice eleganță, la orice sentiment. Aici domina legile crude după care creștii și descresții, după care cine are bani mai mulți își poate bate joc de cea mai bună carte a lui, în care sentimentul nosternește în al veșnic, pentru că nu e de ajuns să ai vreo carte mare ca să poți câștiga ceva, tot așa cum nu e de ajuns ca în viață să ai neapărat calități ca să poți parveni.

Vindecându-se, Constant plecă spre front placid, ca după o noapte de joc, spre dimineață, când, îmbrăcat de tutun și de inserție, de replicile tip și de stilul de joc arhicunoscut al partenerilor, făcî toate gesturile mecanice.

— Ei, și ce dacă ajung?... Pomi singur spre gara de unde trebuia să se formeze un tren spre Ungaria. Orașul transilvănean era nins și acoperisurile care mai rămăseseră întregi se înălțau ascuțite și albe spre cerul vină. Mai bine zis, cerul vină se simțea prin treiele.

— Domn' locotenent, domn' locotenent!...
— Îi striga un om pe care nu-l cunoștea. Sau, poate nu reușea să-l recunoască din pricina urechilor căciului care-l acopereau aproape toată fața.

— Domn' locotenent!... Nu stăteți dumneavoastră domn' locotenent Hagiu?... Ați slăbit, aveți o cataractă pe frunte, dar tot mneavoastră stăteți!
— Ciobanule!... Tu ești, Ciobanule!

— Eu, domn' locotenent! Omul luă poziția de drept și niște mișcări bucurtoase, frântate. În mână ținea o rană și niște chel fixe.

— „Eu, domn' locotenent; m-am cărat în spărate atunci când m-au rănit...”

— Constant se uita la el, la obrajii lui supt urechile căciului, la ochii lui bucurosi și strălucitori.

— Te-au lăsat la vatră, Ciobanule?
— Da, domn' locotenent.

— Exact, că tu ești de-aici; îți amintești, iarna trecută când fmi cîntai colindele de pe la voi?...

— Da, domn' locotenent. Sînteți aici, la noi?
— Am fost în spital, acum plec pe front.

— Ați fost aici; și eu, eu n-am știut!...

— Era altă părere de rău în glasul lui, în privirile lui, în cîntecul Constant se simți obligat să-l consoleze:

— Deh... ce să-l faci, Ciobanule, aici-îl războiul!... Hai, spu-

ne-mi mai bine ce faci tu aici?
— Ne reconstruim fabrica, domn' locotenent!

— Glasul lui suna largă bucuros, entuziast. Atunci Constant făcu legătura dintre sculele din mîinile omului și halele dărăpănate din spate, printre care se vedeau treburile mai multe echipe.

— Cum adică v-o reconstruiți?
— Păi dacă-l fabrica noastră, domn' locotenent!... Ne-am trezit, din cei două mil, vreo optzeci, nouăzeci de muncitori înțorzi aici. Patronii au fugit, dar fabrica a rămas. Noi ne-am întărit: care-l rostul nostru pe lume?... Fabrica e.

— Tot stăm degeaba și cîmpăm de foame! Așa că am hotărît să venim care cum putem și să-ncercăm a lucra cîte ceva. Tovarășii de la partid ne-au făcut rost de reparții pentru front. Așa că, uite s-a-acropit treaba noastră. Acuma stătem aproape două sute. Nu mai încăpeam. Ne-am apucat de refăcut altă hală. Păi sigur, care altu-î rostul nostru?...

— Și vorbea cu altă înclintare, cu altă avînt, spunea totul dintr-o suflare ca omul convins că face într-adevăr ceea ce trebuie.

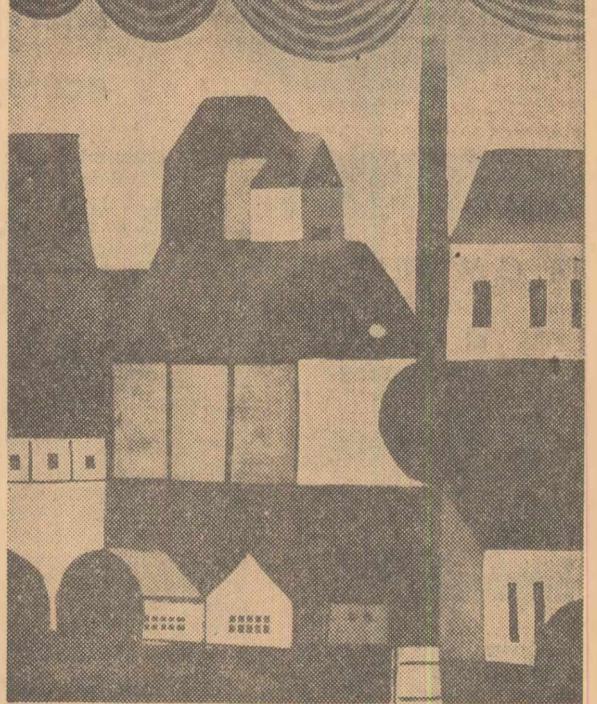
— Sîntem mai flămânzi ca pe front, domn' locotenent, dar să vedem cum lucrează oamenii în Grăzav!... Ce, doar refăcăm fabrica noastră!...

— Constant se zări o clipă ogîndit în ochii înclintării și omului din fața sa. Și se cutremură: era atât de mare contrastul față de blazarea lui, înclint se simțea tulburat. Oamenii aceia, lucrînd în ger, printre ruinele halilor, aveau un rost. Știau clar ce vor, încontro merg. Dar el?...

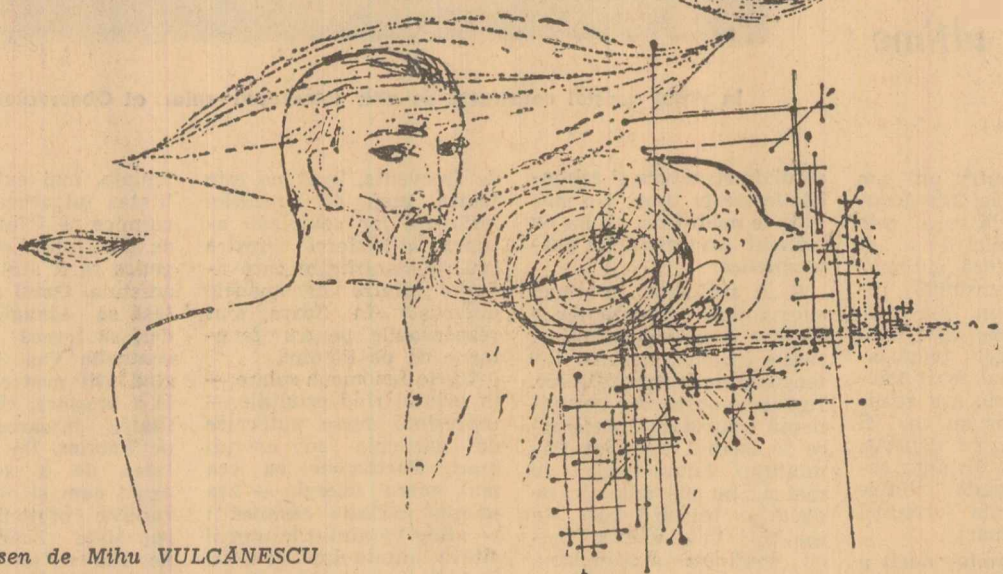
— Și totuși, va să zică există un rost pe lumea asta. Cîntă vreme stătuse în spital legat la ochi, mulți, foarte mulți oameni îl simțiseră...

TRAIAN BRADEAN Țărân din Drăgăș

CORNELIU PETRESCU Peisaj lângă București

Desen de Mihai VULCĂNESCU

și totul începu să-l tremure dinainte. Îl orbea lumina. Se prăvăli moale, amețit, pe măsura metalică. Îi dădura să miroasă eter și-l spuseră să nu deschidă ochii. Sub pleoapele lui se înflamură aurore. Cineva spunea:

— Cîntă țările, domnule, cîntă țările!... S-a amănționat și-a rezistat narcozei!

— Și retelevi unde-l aveai?
— Naiba știe!... În mîineca de la cămășă. Că noi toți eram atenți la picioare.

— Și cum și-a dat seama că i le țale?... Era doar narcozizat.

— Vocile se îngrămădeau, se amestecau, cel întrebă de-a-bia priddeea să răspundă:

— Știu și eu!... V-am spus doar: a avut altă țarie înclintă rezistat narcozei!... La început s-a rugat: „domnule doctor, să nu mi le țaleți!”... Și a adăugat: „Să nu mi le țaleți tocmai acum. O să ne dea pămînt, o să am nevoie să ar...”

— Și chirurgul, după obicei, l-a repetat, nu?
— Da... Pe urmă n-a mai zis nimic. Și deodată s-a ridicat de pe masă și l-a fulgerat pe chirurg cu retelevi. S-a ustat la noi cu ochi mari, narcotici, și ne-a spus: „Acuma o să vină un chirurg să-l opereze pe el, și-i poate mă va opera și pe mine fără să mă schilodească...”

— Avea dreptate bietul om. Precă e măcelar maiorul. Și grăbit. Pe cîți oameni l-ar fi putut salva mai întregi!...

— „Cum vă spun, ne-a privit, a spus asta, și abia după aceea a căzut, după aceea s-a lăsat doborât de narcoză. Ce țarie, domnule, ce țarie!...”

— Vrea omul să se salveze. — Da, dar ce țarie!...

— Și obsesia cuvîntului acesta „țarie” răsună strident în urechile lui Constant. „Da, ce țarie — simțea și el nevoia să-și spună — omul vrea să trăiască, știe că i se va da pămînt, se-agață și cu dîntii să nu rămîna schilod și neputincios tocmai acum, cînd își vede visul!... Dar eu? Eu aș

dacă ar fi avut o meserie s-ar fi gîndit la ea, la ce va face după ce se va întoarce din război, așa cum se gîndeau soldații la gospodăriile lor, la transformările pe care sperau să le facă. Și sentimentul inutilității sale i se accentua.

— Dar, ce ar fi avut o profesie, în nopțile lungi de gînduri de aici, sau de pe front, cînd ar fi vrut să uite unde se află, ar fi făcut zeci de planuri, ar fi născocit zeci de soluții, ar fi adunat zeci de proiecte cu care, cînd s-ar fi întors din război, s-ar fi lansat, ar fi ajuns, poate, chiar să facă revoluție în domeniul respectiv. Dar așa...

Noroc de ceasurile lungi pe-trecute la masa de joc. Jocul nu-ți pretinde decît să-ți cunoști bine convențiile. Și astfel, te simți mai sigur decît în viață undă marau în iose în cale neprevăzută. Regăsea la masa de joc ceea ce pierduse în viață, adică o oarecare siguranță de sine, satisfacția comodă de-a nu face nimic, mascată de falsa impresie că acționează, că merge înainte.

— „Deschis, mers, pas, plus, clip”... Redusă la cîteva noțiuni viața și se pare mai simplă și mai clară. Mulți oameni caută să-și limiteze viața la o suită de convenții pe care, respectându-le, să aibă impresia că trăiesc și că există. Constant dezvoltă în fața partenerilor săi această teorie, cu foarte multă plăcere:

— „Vedeți dumneavoastră, spre deosebire de viață, jocul are mai multă franchețe și te face să recunoști cîntic că te așezi la masă din dorința evidentă de-a simțea corolăia ce-î aparține. Ca și în viață, lupta este lipsită de scrupule, numai că aici nu se va mai găsi nimeni, nici un vizitator care să se facă a detesta perfidia, înfrînăcia, calculul rece prin care speculezi psihologia pe care l-o dă adversarului cartea. Aici — spre deosebire de viață, unde eventual nu e rușine — recunoaștem cîntic că omul a renunțat demult la

Sîmbătă spre seară, Joaquín se duse la Augusto, așa cum se înțelesese cu Enrique.

— Era o după-amiază călduță de început de primăvară. Soarele împrăștia o căldură blîndă, scaldînd în lumină strălucitoare orașului. La ușile circuliilor bărbășii beau vin, vorbeau de-a-lea lor sau juca cărți.

După ce coborî din metrou, Joaquín mersese pe jos un timp, apoi ajunsese la casa lui Augusto. Pe scară era liniște, de-abia răzbea larma străzii. Pe un perete al scării, copiii mîzgăliseră cu cărbune niște momii. Bălu le ușa.

— Cine e? Întrebă dinăuntru Elena.

— Eu, Joaquín.

— Intră, zise femeia. Ești așteptat. Augusto și Enrique, așezăți la masă, vorbeau. Ceva mai încolo, în ușa dormitorului, stătea Rosa, ascultînd.

— Enrique se sculă și îi oferî lui Joaquín un scaun.

— Crede că-ți dai seama cît de important este să reușească boicotul, îi spunea Enrique lui Augusto.

— Mda, n-ar fi rău.

— Și-o să ne prindă bine, ai să vezi.

— Despre ce e vorba? Întrebă Joaquín.

— Punem la cale un boicot. De asta le-am chemat, răspunse Enrique.

— Nu crezi că-o să reușească? Întrebă Rosa, străbătînd camera pînă în dreptul scaunului lui Enrique.

— Nu știu, dar trebuie să încercăm. — Ce fel de boicot? Întrebă Joaquín.

— Al mijloacelor de transport. Metroul, tramvaiele.

— Și autobuzele, adăugă Augusto.

— Condițiile obiective sînt favorabile, oamenii s-au săturat de urcările de prețuri la toate lucrurile, în timp ce salariile steu pe loc, zise Enrique.

— Și cît timp urmează să dureze boicotul?

— Douăzeci și patru de ore, Joaquín.

— Nici nu-i mult.

— Nu-i mult și, în afară de asta, conțîm pe factorul surpriză. Boicotarea transporturilor îi va lua pe nepregătite.

— Cărbunii trosneau în soba din bucătărie. Afară, noaptea se lăsa înclint.

— Vrea cineva pînă și brînză?

— Adă-le-ncoa și nu mai întrebă nimic, zise Augusto soției sale.

— Le aduc eu, Elena, se oferî Rosa.

— Nu-i vorba numai de tine, Joaquín, zise Enrique gînditor. Nu-i vorba numai de tine sau de noi. Oamenii încep să-și dea seama că se potrec lucruri deosebite, care nu păreau că se vor mai putea întîmpla vreodată. Îi vîd pe comuniști că-și organizează oamenii, vîd că, puțin cîte puțin, strînsorea slăbește, chiar dacă poliția continuă să-și facă de cap. Patronii fac uz de poliție pentru că nu mai pot miza pe nici o idee politică. E singura posibilitate de a menține lucrurile așa cum sînt. Pînă și forțele pe care le credeau de partea lor au început să-și părăsească

— Puteam conta pe Gonzáles? Întrebă Joaquín pe Augusto.

— Desigur.

— Enrique se uita la Rosa. Fata era tăcută. Fusese pe masă o frînză și o bucată de brînză pe care o ținea în bucăți. Apoi se duse spre fereastră și începu să se uite în stradă. De la geam nu se puteau vedea decît cîteva sute de metri, pînă la capătul străzii Atocha, în fața porții Facultății de medicină.

— Vrei și puțin vin la brînză? spuse Elena, pînănd o sticlă pe masă.

— Vinul cade întoldeana bine. Iar după brînză și mai bine, răspunse Augusto.

— Treaba e ce și pregătite, continuă Enrique. Pesle vreo cincisprezece zile se va afla și data. De-acum încolo trebuie să ne punem pe lucru. Să vorbim cu toată lumea, ca să se știe.

— În ce zi va fi? Întrebă Rosa, de la fereastră.

— Nu s-a anunțat încă data ca să nu se poată lua contramăsuri.

— Nu cerem oare prea mult de la oameni? Le mai e încă frică?

— Trebuie să le explicăm că nu li se poate întîmpla nimic dacă vor merge pe jos. Dacă mergi pe jos, nimeni nu-ți poate cere socoteală.

— Lîngă fereastră, Rosa se gîndea la timpul care trecuse de cînd îl cunoșcuse pe Enrique. Pentru că de-atunci pentru ea se schimbaseră multe. Viața nu mai era o senzație de singurătate, zilele erau mai scurte și mai ușor de suportat. Pentru ea, speranța pe care i-o aprindea Enrique în piept semăna cu un soare de vară. Cîteodată îi spunea:

— Vreau să privesc lucrurile ca fine, cu încredere și cu veselie. Cînd sînt alături de tine, totul mi se pare ușor. Cînd rămîn singur, mă cuprînde iar frica. Toți anii aștia mi-au secat inima. Aproape că mi-am pierdut și încrederea. Vreau să am credința pe care o ai tu!

— Să nu crezi că eu sînt un sentimentalist. Dar cînd mă gîndesc la viața noastră, la viața copiilor pe care-i vom avea, sînt în mine ceva care-mi dă curaj să merg înainte.

— Vorbește-mi, povestește-mi!

— Rosa își înfășura privirea de la fereastră. Se auzea soneria. Era Gonzáles.

— Bună seara, spuse el, am sosit la timp?

— Sigur că da.

— Și!i despre ce e vorba.

— Bine-nțeles.

— Spuneam că trebuie să pregătăm atmosfera în fabrică.

— Eu aș putea să vorbesc cu frazerii. Știi că am influență asupra lor. Sînt oameni de-aiei mei, socialiști.

— N-ar fi rău.

— Eu cred, zise Joaquín, că în primul rînd ar trebui să răspîdim niște manifeste prin fabrică.

— În interior?

— Nu acolo, ci lîngă gardul unde ne luăm masa, acolo le-ar citi toată lumea. Și noi, bineînțeles. Apoi, fără să trezim bănuiele, am putea vorbi mai lesne.

— E primejdios, Joaquín, zise Elena.

— Ți-e frică? o întrebă Augusto pe nevastă-sa.

— Da, mi-e frică, răspunse femeia. Augusto se ridică de pe scaun, lăsă paharul de vin pe masă și spuse blînd nevastă-sa:

— Nu-ți face griji.

— Dacă nu mi-ăș face eu, atunci cine să-și facă?

— Să nu crezi că-mi place riscul. — Presupun că veți cîntări toate posibilitățile.

— Eu cred că Joaquín are dreptate, zise Gonzáles.

— Frica e cel mai mare rău care ne poate pîndi. Ei profită de frica noastră ca să ne țînă în frîu, adăugă Enrique.

— Ai dreptate, dar și Elena are motivele ei cînd vorbește. A trăit cu frica-n sîn ani de zile, și frica nu trece așa deodată, îi răspunse Rosa lui Enrique.

— Eu știu că n-o să faceți nimic prostest, că-o să vă gîndiți la toate. Dar mai gîndiți-vă încă o dată înainte de-a lua o hotărîre definitivă.

— Cînd vor fi gata manifestele? Întrebă Gonzáles.

— Nu știu încă, dar destul de repede.

— Va fi nevoie de bani, am putea cere la fabrică.

— Sîmbătă, de la oamenii de încredere.

— Va trebui să călțăm un loc unde să păstrăm materialul, zise Enrique.

— La tine, Joaquín, ce zici?

— Nu e bine, știu doar că am chirișii. E falangistul acela de care ț-am vorbit.

— Îmi spunea că e om cumsecade.

— E adevărat, nu cred că-ar trîncăni.

— E mai bine să nu le la Joaquín, zise Augusto.

— Ramiro e om cumsecade, se lupă și el cu aceleași greutăți ca și noi.

— Nu, mai bine să nu le la tu.

— Bărbășii făcuseră. Distrat, Joaquín culegea firimiturile de brînză. Pe cu-

loar se auzeau vocile a două persoane.

— Vecinii, zise Elena.

— Dar copiii unde sînt? Întrebă Rosa.

— L-am dus după ce au mîncat la niște rude ale mele, pe-aproape. Nu-i bine să fie copiii de față cînd se vorbește despre anumite lucruri. Nu-nțeleg nimic și, fără să vrea, le poț băga la apă.

— Mîntîncă bine?

— Ca niște căpșuni. Oricît le-aș da, tot nu le-ajunge.

— Bărbășii reluau discuția.

— Ce facem cînd e gata materiulul?

— L-am putea ține în casă la mine, spuse Gonzáles trezorul.

— Crezi?

— Casa mea prezintă destulă siguranță. N-am avut neplăceri niciodată.

— Nu, nu e bine. Cînd vor începe să apară manifestele în fabrică, ne vor bănuî în primul rînd pe noi. Nu trebuie să-avem în casă nimic.

— Atunci cine să le păstreze?

— Trebuie să fie cineva de mare încredere.

— Și care să nu aibă nici o legătură cu fabrica.

— Am să le păstrez eu, zise Rosa. Începu să strîngă paharele de pe masă și să le ducă în bucătărie.

— Ce zici, Enrique? Întrebă Augusto.

— Rosa hotărâște.

— Am să le țîn în camera mea. Nu intră nimeni.

— Dacă le păstrează Rosa, nu mai avem ce hotărî. Ne întîlnim din nou peste cîteva zile.

— Unde?

— Aici. N-avem alt loc, zise Augusto.

— Poate ar fi mai bine într-un bar.

— În baruri, nu.

— Atunci tot aici.

— Bine.

— La revedere, spuse Gonzáles, dînd mîna cu cînda două femei.

— Nu știți nimic despre înfrînarea asta. N-ați fost nicîieri. Nici nu ne-am văzut de cînd am ieșit de la lucru. Ați înțeles? zise Enrique.

— Am înțeles, n-avea nici o griji, răspunse Gonzáles.

— Veți ieși unul cîte unul, la un anumit interval.

— Da, și mai bine așa. În casa este o mulțime circulație.

— Puțin după plecarea lui Gonzáles, plecă și Joaquín. Apoi sosiră copiii lui Augusto.

— Ați petrecut bine? îi întrebă mama.

— Ne-au dus la cinema, răspunse cel mare.

— Am văzut un film american cu împușcături, zise celălalt.

— Vă duz nemedicînt de mîncare și vă culc, zise Elena.

— Plecă în bucătărie, urmărit de Augusto și de copii. Enrique și Rosa rămăseseră în sufragerie.

— La ce te gîndești?

— La tine. M-am bucurat cînd te-ai oferit să păstrezi materiulul.

— Dar și mie-mi e frică, Enrique.

— Nu fii copilă, n-o să se întîmple nimic.

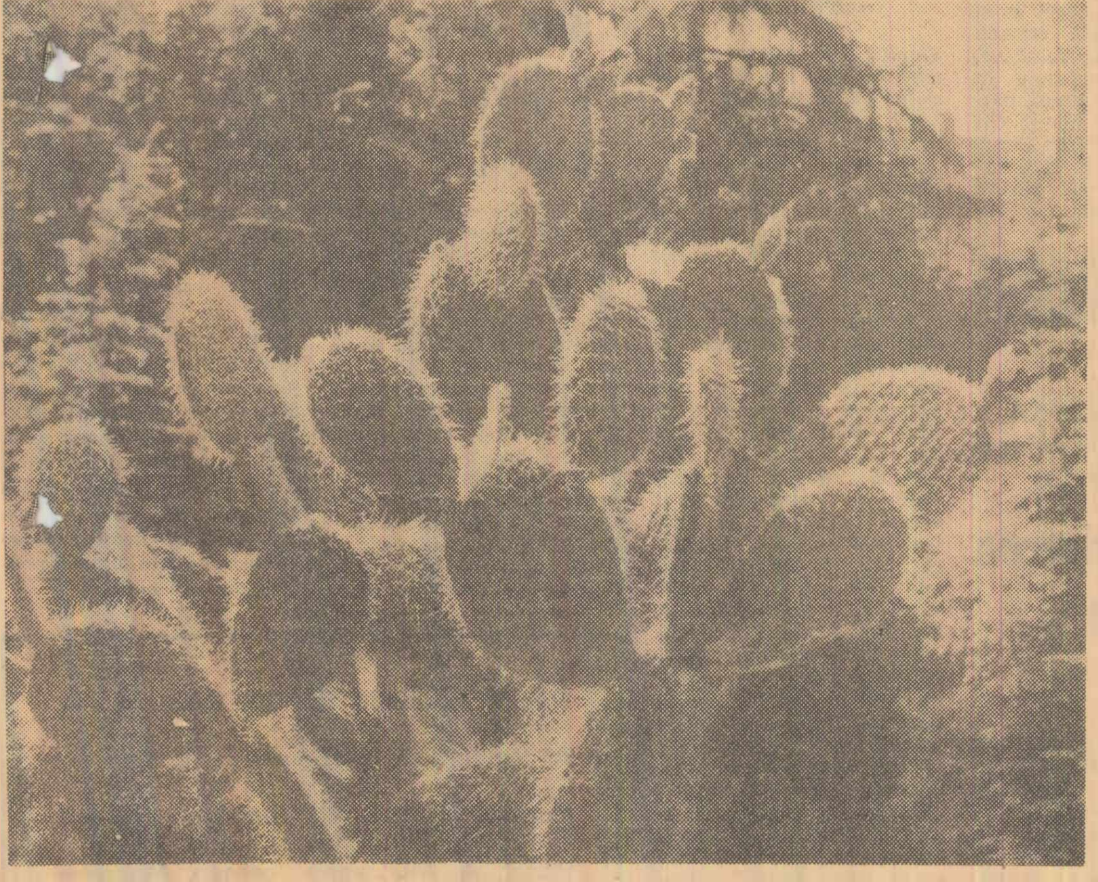
— Hai să facem o plimbare, să luăm puțin aer.

— Cum vrei tu.

— Noi plecăm, Elena! strigă Rosa.

— Distrăi-vă și voi un pic, răspunse ea.

— Tăcuți, se plimbară pe străzile cartierului. Mergeau strîns lipiți unul de altul. Pe stradă erau puțini oameni. Cornul lunii cădea în jos. Pe cer pluteau cîțiva nori albi.

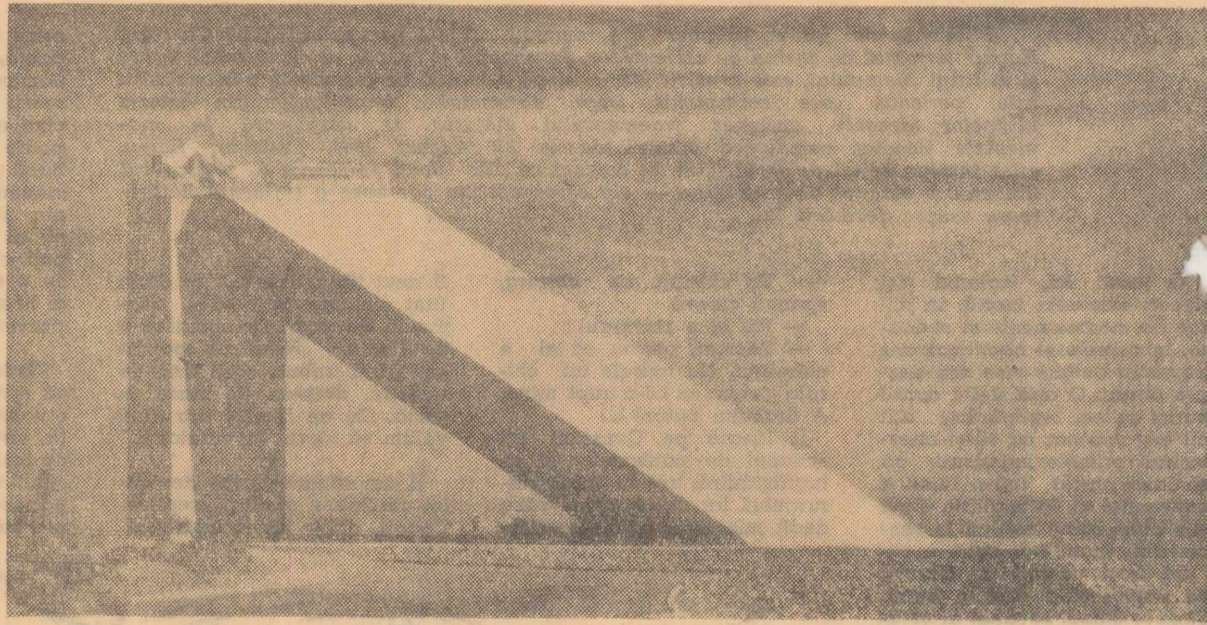
Vegetație exotică la Bran

CE E NOU ÎN COSMOS?

Există viață pe alte corpuri cerești?
Când vor fi posibile zborurile îndepărtate?

Ancheta internațională a „Scinței”

sint doar câteva întrebări pe care ni le sugerează multitudinea fenomenelor din Univers. Dăm cuvântul unor cunoscuți savanți pentru a ne relata ultime noutăți ale explorării imensității cosmice

În virtul acestei construcții se află telescopul solar al Observatorului astronomic din Arizona (S.U.A.) (Din revista „Scientific american”)

ANGLIA
Dr. C. W. KILMISTER
Colegiul regal al Universității din Londra

„Mari energii prin... implozie”

„Quasar”-ele sau „cvasi-stelele” sint enigmatice corpuri cerești, descoperite nu de mult de radioastronomi. Identificabile pe fotografiile stelare, luate de instrumentele cele mai puternice, ca puncte infime, și foarte îndepărtate, asemănătoare unor stele, quasarele emit puternice semnale radio. Stele care s-a emis unde radio, până recent, se cunoștea doar una singură: Soarele nostru. În mod normal, emisiile radio aparțin unor galaxii, iar cele ale unor stele izolate sint mult prea slabe pentru a se putea propaga până la Pământ. Ce anume îngăduie quasarelor să producă semnale radio atât de puternice?

Se consideră că ele dispun de o sursă enormă de energie, mult mai puternică decât ar putea s-o ofere procesele termonucleare. Singura cauză care ar putea determina producerea unor asemenea cantități de energie ar fi concentrarea excesiv de mare a materiei în aceste corpuri cerești, ca urmare a acțiunii forțelor gravitaționale.

Îată însă că astronomii optici de la observatoarele Mount Wilson și Palomar au făcut încă o descoperire importantă: galaxiile cvasistelare.

Aceste galaxii par a fi niște corpuri masive și compacte, emițând energii luminoase nemăsurabile. Deși situate la distanțe foarte mari de noi, galaxiile cvasistelare ne apar foarte strălucitoare, aproape de 100 de ori mai strălucitoare decât galaxiile obișnuite. Spre deosebire de quasarele ele nu emit unde radio. Observându-le, ne putem pune întrebarea dacă nu cumva sintem martori la nașterea unor galaxii?

Problema care se pune este dacă și galaxiile cvasistelare, sub acțiunea forțelor gravitaționale, nu s-ar afla într-o stare de prăbușire extremă, de colaps gravitațional?

În corpurile cvasi-stelare pare să albă loc o concentrare de materie de mari proporții, așa încât forțele gravitaționale se dovedesc a fi mult mai puternice decât forțele atomice care mai îngăduie oarecare distanță între particulele materiei. În acestea, spre deosebire de corpurile cerești în care, ca urmare a unor fenomene termonucleare au loc explozii cu eliberare de energie, se desfășoară o „implozie”, adică o concentrare bruscă a materiei la presiuni foarte mari, electronii, nucleii atomici etc. fiind îngheșuiți unii în alții. Prin implozie, de asemenea, se eliberează cantități mari de energie.

Materia extrem de densă care rezultă, aproape că nu mai iradiază. Totuși cum poate fi observat corpul respectiv? Forțele gravitaționale nu-și înce-

teză activitatea; în nucleu particulele continuă să fie în mișcare, să se asocieze și să se disocieze, determinând apariția particulelor denumite neutrino. Acestea scapă în spațiu, ducind cu ele energii enorme și accentuând în continuare prăbușirea materiei corpului din care au provenit. Ca urmare a eliminării de energie, sint proiectate spre exteriorul corpului cantități enorme de gaze ionizate, aflate într-o mișcare violentă și creind cimpuri magnetice. De aici, pulsațiile luminoase, respectiv fenomenele radioelectrice, care fac observabile aceste corpuri.

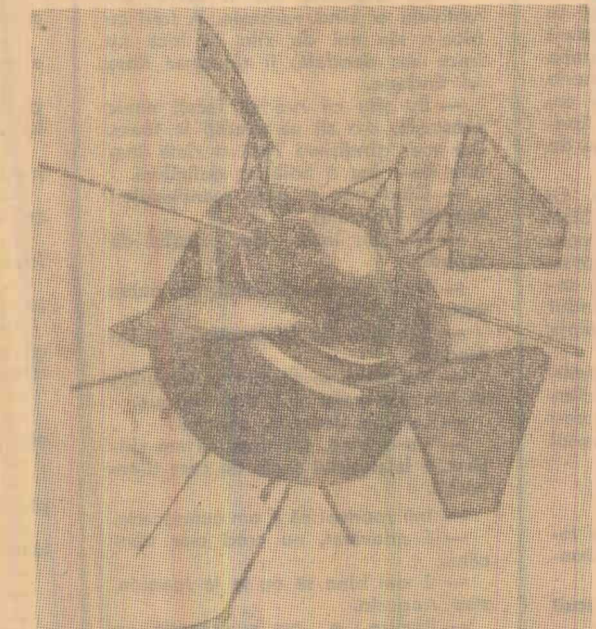
Calea cea mai promițătoare de a studia aceste corpuri va fi probabil urmărirea emișiei lor de particule neutrino, cu ajutorul unor instalații care urmează să fie construite. Deocamdată, nu dispunem de nici o teorie care să ne îndrumă și de aceea multe probleme ale quasarelor și galaxiilor cvasi-stelare sint încă nerozolvate. Nu e exclus ca pe firmament să existe multe corpuri masive pe care încă nu le putem observa și care să ne rezerve tot felul de surprize. Multe probleme interesante privind structura Universului așteaptă încă să fie rezolvate.

FRANȚA
Prof. Audouin DOLLFUS
Observatorul astronomic din Paris

„Am putut distinge vapori de apă pe Marte”

Marele telescop instalat special pentru studiul planetelor la Observatorul de pe muntele Pic-du-Midi din Pirineii francezi permite să se obțină o mărime de o mie de ori și să se distingă pe Marte detalii de până la 50 km. Se pot vedea pe suprafața planetei țepi mici și configurații întunecoase care apar ca o învălmășeală de detalii complexe.

Studiul polarizării luminii planetei, efectuat cu ajutorul unor polarimetre foarte sensibile, ne-a furnizat

Instalația energetică — cu baterii solare — a stației științifice sovietice „Proton-1” care studiază în spațiu fizica și chimia razelor cosmice

nizat date asupra naturii solului, a presiunii atmosferice, repartiției norilor, brumelor și impurităților din atmosfera planetei. În același fel, s-a stabilit că marile regiuni de desert, de culoare ocru, ce se întind între petele întunecoase, sint acoperite cu un praf fin de oxizi de fier.

Petele întunecoase par alcătuite din particule de praf, colorate diferit, dar având nuanțe mai închise. O descoperire recentă atrage însă atenția: polarizarea luminii reflectate de aceste pete întunecoase pare să indice că micile particule învălmășite care le compun se modifică în ce privește structura, opacitatea și dimensiunile lor în perioada de primăvară marțiană, o dată cu propagarea, de la pol spre ecuator, a unei înlocuiri sezoniere. Este însă deosebit de greu să explicăm prin ce anume mișcările naturale acționează mecanismul care dă naștere acestei întunecări și schimbării de structură. S-a presupus că ar fi vorba de modificări fizico-chimice ale suprafeței solului, de efecte ale brumei atmosferice în apropierea solului, de nori de praf ridicați la intervale regulate de vânturi sezoniere etc. Dar nici una din aceste ipoteze nu a fost confirmată de analizele luminii efectuate de polarimetrul nostru. Altă explicație decît existența unor forme de viață, este greu de imaginat.

Viața, se știe, nu este posibilă decît dacă se găsește apă în cantitate suficientă. Eu am depus eforturi mari pentru a descoperi și doza vaporilor de apă din atmosfera planetei Marte. În acest scop am realizat un telescop monocromatic special, pe care l-am încercat mai întâi la mare altitudine, pe bordul navei albatros, în 1954. Apoi, instrumentul a fost adaptat la o cabină etanșă care să protejeze observatorul la altitudini și mai mari. Eu am pus la punct, în 1958, dispozitivul de baloan stratosferice care mi-a permis să efectuez un an mai târziu o ascensiune până la altitudinea de 14 000 m. Observațiile efectuate cu telescopul în cursul acestei experiențe ne-au îngăduit să perfecționăm instrumentul. El a fost montat în ianuarie 1963, la o stație de observare în munți și cu ajutorul lui am putut distinge, în sfârșit, vapori de apă pe Marte, arădind că ea există acolo într-o cantitate apreciabilă.

În Statele Unite și în Uniunea Sovietică, biologii au utilizat rezultatele noastre pentru a reconstitui în

laborator condiții fizice și chimice similare celor de pe Marte. Microorganismele și microbi, reprezentând forme elementare de viață, s-au dezvoltat cu ușurință în această ambianță. Prin urmare, condițiile mediului marțian nu par a fi în contradicție cu dezvoltarea anumitor forme de viață. Recentele observații cu ajutorul sondei spațiale Mariner IV nu au adus date nici în favoarea, nici împotriva existenței lor. Constatările de până acum pot fi reținute decît ca o indicație turburătoare în favoarea ipotezei existenței vieții pe planeta Marte.

Prof. Jean RÖSCH
directorul Observatorului Pic-du-Midi

„Tau Ceti și Epsilon Eridani nu au dat răspuns”

Pe Pământ, tuturor ființelor vii le sint comune două trăsături: sint formate în esență din apă și din carbon, combinat cu hidrogen, oxigen și azot, iar aceste combinații sint de așa natură încît reacțiile directe dintre ele sint capabile să le permită să se reproducă identic cu ele însele. Nici un alt element în afară de carbon nu e în stare să dea o atât de mare varietate de compuși activi. În fine, pentru ca reacțiile dintre acești compuși, cu alte cuvinte „fenomenele de viață”, să poată avea loc, temperatura nu trebuie să fie nici prea ridicată (câci altfel toate aceste substanțe se descompun sau ard), nici prea scăzută (altminteri, reacțiile se încetinesc sau chiar se opresc).

Din cele două planete solare, doar Pământul oferă un climat care convine acestei chimii a carbonului. La riguroasă, și Marte prezintă condiții acceptabile. Pe celelalte șapte planete, temperatura este fie mult prea ridicată, fie mult prea scăzută. Să ne uităm însă că numai în galaxia noastră există peste un milion de planete care, cu toate restricțiile arătate, ar putea fi locuite de către societăți aflate la un stadiu de evoluție comparabil cu al nostru.

Progresele în explorarea Cosmosului ne îngăduie să sperăm că în numai câțiva ani, mult mai înainte ca vreun explorator să fi ajuns pe Marte la capătul unui voiaj cosmic de câteva luni, un vehicul spațial va transporta și depune acolo aparatură automată. Aceasta va stringe esanșioane pe care le va examina la microscop, transmițând imaginile pe Pământ prin intermediul televiziunii. Un început promițător ne oferă de altfel fotografiile luate recent de Mariner IV. Biologii sint convinși că, dacă pe Marte există într-adevăr microorganismele, experiențe de acest gen ne vor aduce, fără îndoială, dovezi hotărâtoare.

Dar în celelalte stele? Dacă pentru a atinge Marte este necesară o călătorie de câteva luni, până la cea mai apropiată dintre stele voiajul ar dura zeci de mii de ani. Nică o spe-

ranță deci pentru un om de a merge „la fața locului” ca să vadă care este situația, dar nici de a se trimite aparatură automată care să transmită informații într-un timp util. Nu se pot face observații nici cu ajutorul telescoapelor: cele mai mari telescoape existente sau realizabile în viitor nu vor fi în stare, nici pe departe, să distingă la distanța celei mai apropiate dintre stele existența vreunei planete mari.

Nu ne rămîne decît o singură soluție: dacă pe o altă planetă există ființe vii care să fie evolvate ca și pe Pământ, unele dintre ele trebuie să fi descoperit, ca și noi, undele radioelectrice și, în speță, privilegiata undă de 21 centimetri, emisă de către norii de hidrogen care populează galaxia, și să se fi gădit, ca și noi, că aceasta ar fi lungimea de undă cea mai potrivită pentru comunicații interstelare. Să încercăm deci să căutăm semnale pe această lungime de undă, îndreptînd un radio-telescop puternic spre o stea suficient de apropiată, de tip asemănător cu cel al Soarelui!

Experiența a fost efectiv încercată în S.U.A. în 1960. Trei luni de ascultare în direcția stelelor „Tau Ceti” și „Epsilon Eridani” nu ne-au adus însă nici un rezultat. Ar fi oare cazul să le atragem noi înșine atenția îndepărtărilor noastre „confrăți” trimițîndu-le semnale? Puterea emițătorilor noștri este, deocamdată, mult prea mică pentru asemenea distanțe și, în orice caz, ar trebui să așteptăm rezultatul 20 de ani (undeale au nevoie — de la cea mai apropiată stea — de 10 ani pentru dus și 10 pentru întors!). Și ce ne facem dacă „interlocutorii” nici măcar nu există? Totuși, avem toate motivele să credem că noi nu sintem singurele ființe vii în Univers.

U.R.S.S.
Acad. A. BLAGONRAVOV

„Pe Lună... mai curînd decît ne așteptăm”

Satelii artificiali, stațiile interplanetare și navele cosmice, lansate atît în Uniunea Sovietică, cît și în S.U.A., ne-au permis să lărgim fereastra prin care privim în Univers.

Nu mai în ultimul an, datorită sistemului „Electron” și sputnicilor de tipul „Cosmos”, s-au obținut în Uniunea Sovietică date precise despre sfera magnetică a Pământului și starea ei, cît și de perturbație magnetică. A fost studiată în mod detaliat difuzarea particulelor încărcate în interiorul sferei magnetice terestre, prezîndu-se în care anume regiuni ale acesteia sint mai concentrate particulele și de ce energii sînt ele. S-au efectuat studii asupra plasmei din jurul Pământului și a celei interplanetare. Zonele de irradiație ale Pământului descoperite în timpul zborurilor cosmice au fost supuse unei cercetări minuțioase: au fost

studiate structura și schimbările lor în timp, s-a stabilit ce modificări au loc cu prilejul perturbațiilor geomagnetice.

S-au schimbat, în mod substanțial, reprezentările noastre despre ionosferă și razele cosmice, despre intensitatea și compoziția lor. Are loc o observare permanentă a substanței meteorice în spațiul apropiat Pământului. Enumerarea de mai sus nu cuprinde nici pe departe întregul lanț de realizări în domeniul fizicii spațiului extraterestru. Cercetările comune sovieto-americane, de exemplu, au permis precizarea razei planetei Venus și a temperaturii ei. Astronomii sovietici au studiat prin radiolocație planeta Mercur.

Este evident că rezultatele cele mai complete și exacte ale cercetărilor pot fi obținute prin participarea directă a omului în timpul zborurilor în spațiul cosmic. Deocamdată, scopul acestor zboruri s-a limitat la verificarea stării omului în condițiile imposibilității, verificarea modului de asigurare a activității vitale normale a organismului, asigurarea securității vieții și sănătății cosmonauților. Pentru zboruri mult mai îndepărtate și prelungește spre Lună și spre planetele apropiate ale sistemului solar, rămîn încă de rezolvat numeroase probleme tehnice. De pildă, asigurarea cu hrană a cosmonauților în zboruri de lungă durată. Pregătirea zborurilor îndepărtate include rezolvarea unor asemenea probleme ca startul navei cosmice de pe orbita sputnicului, manevrarea și găsirea unei orbite în spațiul cosmic, problema întîlnirii obiectelor cosmice pe orbită, coborîrea „lină” și garantată a navei pe suprafața planetei. Inceputul rezolvării acestor probleme a și fost făcut. Într-o serie de cazuri stațiile interplanetare au și luat startul de pe o orbită din apropierea Pământului, s-au efectuat cu succes primele încercări de schimbare a orbitei în timpul zborului, navele sovietice „Vostok” au aterizat cu succes împreună cu echipajele lor; toate acestea constituie premise pentru condiții tot mai complexe ale zborurilor cosmice.

În prezent întrebările ce ni se pun se referă la timpul cînd se așteaptă înfăptuirea unor asemenea expediții. Dar să prezic cu un anumit grad de precizie acest termen nu este posibil deocare, după cum am mai spus, în față stă încă o muncă pregătitoare foarte mare. Cît despre expediția spre Lună, ea se va înfăptui, fără îndoială, mult mai curînd decît ne așteptăm.

R. S. CEHOSLOVACIA
Prof. Zdenek SVETKA
Observatorul Ondrejov

„Pronosticarea erupțiilor solare”

Trăim într-o perioadă a Soarelui calm. Pe „ficieniile solari” îi interesează însă în mod deosebit tocmai această perioadă de liniște. În perioadele de activitate solară maximă, fenomenele (erupțiile, protuberanțele etc.) sint atît

de frecvente, încît ne este foarte greu să precizăm influența lor complexă asupra atmosferei terestre sau să identificăm care anume dintre fenomenele observate în Soare sint responsabile pentru fenomenele de pe Pământ.

Unele fenomene solare — în primul rînd erupțiile — reprezintă surse puternice de particule cu energii mari. Particulele cu cea mai mare energie — așa numita radiație cosmică — ating Pământul la numai câteva minute după erupție. Înainte se considera că această radiație — foarte primejdioasă pentru tot ce este sau ar putea fi viață în Cosmos — ar apărea numai foarte rar. Cu ajutorul aparatelor de satelii artificiali s-a putut constata că Soarele emite mult mai frecvent particule de mari energii. Acestea pot străbate cîmpul magnetic terestru și atmosfera terestră numai a douăzeci cînd energia lor este deosebit de puternică; în acest caz ele pot fi observate de către stațiile de pe

Trei imagini ale Soarelui: cu razele Roentgen, cu ultravioletele și cu radionuclidele. Fiecare permite să se studieze alte proprietăți ale astrului zilei

Pământ. În celelalte cazuri, cînd energia lor este mai slabă, ele au nevoie de 1-3 ore pentru a ajunge pînă la planeta noastră și sint absorbite în întregime de atmosfera ei. Pentru cosmonauți, reprezintă o primejdie și aceste particule, așa-numita radiație subcosmică.

În aceste erupții protonii formează principalul constituenț. S-a constatat că „erupțiile protonice” apar numai în grupuri de pete solare de un anumit tip, fiind totdeauna însoțite de o deosebit de puternică emisie de unde radio de către Soare. În aceste perioade activitatea solară începe să crească, intensificîndu-se foarte mult influența fenomenelor solare atît asupra Pământului, cît și a spațiului cosmic.

În fața actuală, cosmonauții se mărginesc încă să înconjoare globul terestru, fiind apărați de acțiunea radiațiilor de către centurile Van Allen din jurul Pământului. Aceste centuri captează de regulă radiațiile cosmice și subcosmice. În cazurile cînd, din cauza unor erupții solare, primejdia pentru cosmonauți s-ar agrava pe nea-

șteptate, mai există posibilitatea întoarcerii navelor cosmice pe Pământ, înainte ca particulele solare energice să fi atins suprafața acestuia. Omul își propune însă să ajungă în Lună, deci să treacă dincolo de centurile Van Allen, pierzînd atît protecția naturală a acestora, cît și posibilitatea întoarcerii rapide pe Pământ. De aci necesitatea de a se cunoaște exact cum și cînd apar erupțiile protonice de pe suprafața Soarelui. Pronosticarea lor reprezintă deci o problemă importantă, de natură practică.

Trebuie spus că, de pe acum, pe baza datelor statistice se poate prezice, cu o destul de mare probabilitate, dacă va avea loc sau nu o erupție protonică în Soare. Dar probabilitatea nu înseamnă nici pe departe siguranță deplină pentru cosmonauți.

S-a constatat că o cauză primară care duce la formarea unor centre solare active sint cîmpurile magnetice. Înțelegerea procesului care duce la formarea lor constituie încă o problemă deschisă a fizicii solare. În această privință, cercetările sint practic imposibile în perioadele de activitate solară maximă, deoarece diferitele centre solare active se supraun sau, în locul centrilor care se sting, apar foarte repede altele noi.

Cu totul altfel se prezintă lucrurile în perioada Soarelui calm. Centrele solare active sint rare și rămîn izolate, putînd fi observate și măsurate de la început pînă la sfîrșit. Cercetările ne promet obținerea de date noi cu privire la dezvoltarea cîmpurilor magnetice și la cunoașterea legăturii dintre modificările magnetice și activitatea solară. Aceste cercetări — la care participă și sectorul solar al Observatorului din București al Academiei R. P. Române — sint în curs și peste 2-3 ani se vor putea cunoaște rezultatele.

*) Raze cosmice provin și din alte părți ale Universului, Soarele prezintă însă singura sursă bine cunoscută N. R.

ROMANIA
Acad. Victor VILCOVICI

„Un disc în jurul Soarelui”
Este bine cunoscută ipoteza că planetele au luat ființă din corpul Soarelui, adică din stropii răspîndiți de Soare în jurul lui, în virtutea forțelor centrifuge create de rotația lui în jurul axei proprii. Ea e cunoscută în astronomie sub numele de teoria Kant-Laplace. Mai există o ipoteză — mai puțin probabilă — care admite că stropii aruncați din corpul Soarelui ar proveni din înfrîngerea acestuia cu un alt corp ceresc de mărime apropiată, așa numita teorie

catastrofică a nașterii planetelor.

Matematica astronomică lund în cercetare mișcarea maselor rupte din Soare, fie după prima ipoteză, fie după cea de a doua, a ajuns de curînd, prin munca unor astronomi sovietici, să demonstreze că masa totală a acestor stropi a luat, cu timpul, din cauza interacțiunilor dintre diversele corpulele, forma unui disc circular în jurul Soarelui, așezat în dreptul ecuatorului său, și executînd o rotație continuă în jurul centrului solar. (Raza acestui disc elastic de formă circulară ar fi fost distanța de la centrul Soarelui pînă la planeta Pluton).

Eină mai deunăzi se spunea că planetele s-au format din acest material prin mijlocirea unor interacțiuni între corpulele, în special prin atracția gravitațională dintre ele. Făcînd socoteala numerică a planetelor care ar rezulta pe această cale, s-a obținut un număr hiperastromic, de miliarde de miliarde de planete, ceea ce pune sub semnul întrebării justetea acestei teorii. După îndelungate reflecțiuni asupra problemei, în ultima vreme am ajuns la convingerea că această contradicție între teorie (un număr fantastic de mare de planete) și realitatea vizibilă (numai 9 planete) poate fi evitată dacă facem apel la o nouă ipoteză, de altfel foarte plauzibilă, asupra naturii discului generator.

Astfel, am putea presupune că discul poate fi asemînat cu un material elastic în două dimensiuni — cu o membrană elastică sau chiar cu o placă elastică. Asemănarea acestui disc permis de știința mecanică dacă ne gîndim la o reducere potrivită de dimensiuni după principiul similitudinii.

Porînd de la formulele elasticității matematice, am dezvoltat această ipoteză în revista franceză de circulație mondială „Studii și cercetări de astronomie”. Am argumentat că discul, fiind necentenit lovit de stropii noi din Soare, se va fi pus în vibrație, o mecanică bine studiată de mecanici atît pe cale teoretică cît și pe cale experimentală. N-au vibrat, conform teoriei, doar punctele unui număr restrîns de cercuri concentrice, așa-numite cercuri nodale, care vor fi urmat mai departe, scara de rotație. În 1 cm, dintre cercurile nodale, animate de mișcări de vibrație în diverse sensuri, s-au împrîștiat în Cosmos, din tot discul rămînd doar cercurile nodale, puține la număr, care și-au continuat mișcarea de rotație în jurul centrului solar. Grație forței de atracție gravitațională, după un timp suficient de lung, fiecare cerc nodal s-a transformat într-un singur corp: planeta satelit al Soarelui. Cîte cercuri nodale, atîtea planete. În cazul nostru, numărul lor, dedus riguros matematic din datele problemei, este nouă.

Pagină realizată de Gh. Barbu și ing. A. Prodan, în colaborare cu L. Rodescu (coresp. Londra), Al. Gheorghiu (coresp. Paris), A. Munteanu (coresp. Moscova)

Sesiunea Comisiei mixte guvernamentale româno-bulgare de colaborare economică și tehnico-științifică

În ziua de 12 august a. c. a avut loc, la Mamaia, sesiunea a V-a a Comisiei mixte guvernamentale româno-bulgare de colaborare economică și tehnico-științifică. Comisia a examinat modul cum s-au îndeplinit prevederile Protocolului sesunii precedente, constatând că se dezvoltă cu succes colaborarea economică și tehnico-științifică dintre cele două țări. Comisia a luat cunoștință de rezultatele discuțiilor dintre organele centrale de planificare ale celor două țări privind colaborarea economică bilaterală și livrările reciproce de mărfuri pe perioada 1966-1970 și a stabilit măsuri în vederea încheierii Acordului comercial de lungă durată pe această perioadă. De asemenea, au fost examinate probleme referitoare la stadiul lucrărilor de proiectare a complexului hidroelectric din zona Islaz-So-

movit, la realizarea tranzitului prin Republica Populară Română a energiei electrice livrate de Uniunea Sovietică Republicii Populare Bulgaria, precum și la unele construcții hidrotehnice pe ambele maluri ale Dunării. Lucrările sesunii au decurs într-o atmosferă de prietenie și înțelegere reciprocă. Protocolul încheiat la sfârșitul sesunii a fost semnat din partea română de Alexandru Brlădeanu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Române, iar din partea bulgară de Jivko Jivkov, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Bulgaria. La semnarea au fost de față membrii și experții celor două delegații. Cu acest prilej Alexandru Brlădeanu a oferit o masă în cinstea delegației bulgare. (Agerpres)

Plecarea delegației guvernamentale bulgare

Vineri seara a părăsit țara noastră Jivko Jivkov, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Bulgaria, conducătorul delegației guvernamentale bulgare, care a participat la cea de-a V-a sesiune a Comisiei mixte guvernamentale

româno-bulgare de colaborare economică și tehnico-științifică. La plecarea, au fost de față Alexandru Brlădeanu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Române, conducătorul delegației române, precum și membrii și experții delegației. (Agerpres)

Consfătuirea griului

Vineri au început în Capitală lucrările ședinței largite a Secției de cereale și plante tehnice a Consiliului Superior al Agriculturii. Ședința este consacrată culturii griului. Participanții dezbate rezultatele obținute în 1965 la această importantă și valoroasă cultură cerealică, principalii factori care au contribuit la realizarea unor producții mari în gospodăriile de stat și cooperativele agricole, rezultatele aplicării practice, imediat ale noilor cerceri ale științei agricole. La lucrările ședinței participă membrii conducerii Consiliului Superior al Agriculturii și numeroși invitați — oameni de știință, specialiști din gospodăriile de stat, stații de mașini și tractoare, din cooperative agricole, de la consiliile agricole regionale și raionale,

președinți și brigadierii din cooperativele agricole. La ședință ia parte tovarășul Virgil Trofin, secretar al C.C. al P.C.R. În prima zi au fost prezentate referate privind „Rezultatele cercetărilor științifice obținute la cultura griului și centrele pentru încercarea și omologarea soiurilor” (ing. Tiberiu Muresan); „Rezultatele aplicării practice, imediat ale noilor cerceri ale științei agricole. La lucrările ședinței participă membrii conducerii Consiliului Superior al Agriculturii și numeroși invitați — oameni de știință, specialiști din gospodăriile de stat, stații de mașini și tractoare, din cooperative agricole, de la consiliile agricole regionale și raionale,

CU PRILEJUL CELEI DE-A XX-A ANIVERSĂRI A ZILEI ELIBERĂRII POPORULUI COREEAN

Sala Dalles din Capitală găzduiește, începând de vineri, Expoziția de pictură și grafică din R.P.D. Coreeană. Organizată sub auspiciile Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, cu prilejul celei de-a XX-a aniversări a Zilei eliberării poporului coreean — 15 august, expoziția redă în aproape 100 de lucrări în ulei și grafică, aspecte de muncă, peisaje, portrete, realizate de artiști plastici coreeni, în ultimii ani. La vernisajul expoziției, în prezența a numeroși invitați, printre care Pompiliu Macovei, adjunct al ministrului afacerilor externe, Octav Livezeanu, vicepreședinte al I.R.R.C.S., Ion Jalea, președintele Uniunii Artiștilor Plastici, și alți oameni de cultură și artă, au vorbit Virgil Florea, vicepreședinte al Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, și Giân Du Hoan, ambasadorul R.P.D. Coreean la București. Au fost prezenți șefi de misiuni diplomatice și alți membri ai corpului diplomatic. (Agerpres)

Cinematograful „Republica” din Capitală a găzduit vineri seara spectacolul de gală cu filmul „Cereea-Cenlima”, organizat de Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă, cu prilejul celei de-a XX-a aniversări a Zilei eliberării poporului coreean — 15 august. A luat cuvântul regizorul de film Virgil Calotescu, secretar al Asociației cineaștilor din R. P. Română. (Agerpres)

LOTO

La tragerea Loto din 13 august 1965 au fost extrase din urnă următoarele numere: 6, 13, 28, 59, 50, 24, 69, 60, 35, 8. Premii suplimentare: 77, 56, 82. Fond de premii: 825.832 lei. Report categ. supl. I — 78.158 lei.

Pe același drum

(Urmare din pag. I-a)

La laminorul de trei folii, o lozincă „Brigada maistrului Constantin Gălsăteanu s-a angajat să fabrice țevi de calitatea întâi la un procent de 99,4 la sută”. Cum îndeplinesc oamenii acesti angajamente? — I-am întrebat pe funcționarul administrației care are în evidență „mersul întrecerii”.

— Este brigadă fruntașă, asta explică totul.

— Desigur, nu este singura... — Ne-am referit la acest laminor. Fiecare secție își are brigada ei fruntașă. La fileaj — brigada lui Nicolae Fințineru; la tras la reea — brigada lui Radu Marin.

În hală, un colectiv de ingineri și tehnicieni, în care îl recunoștii și pe șeful serviciului tehnic, ing. Ilie Agepie, se pregătea să înceapă „încercările”, experiențele la care s-au tot gândit de câteva luni încoace. Este vorba de îmbunătățirea tehnologiei actuale pentru ridicarea procentului de calitate la țevile de extracție pentru industria petroliferă. În biron, alți specialiști lucrează la definierea tehnologiei de laminare a produselor tubulare petrolifere de înaltă rezistență.

— L-am întrebat pe șeful serviciului tehnic: — Ce alte realizări remarcabile au fost obținute în ultimul timp, pe linia muncii de concepție?

— La 23 August vom raporta înfrerea în funcțiune a instalației automate de răcire a fundului de pahar (eoboș) pentru țevi la laminorul de trei folii. Instalația va aduce, potrivit calculului nostru, o economie anuală de 600 tone oțel de țevi. Maistrul Alexandru Moraru și Ilie Constantin au colaborat cu grupul de concepție la această modernizare.

Dacă se adaugă la aceasta rezolvarea altele teme tehnice — „automatizarea aruncării țevilor pe patul de răcire, după laminorul calibror” — realizată de colectivul biroului de proiectări el uzinei, se poate trage lesne concluzia că serviciile tehnice merg laolaltă cu întregul colectiv, în direcțiile cele mai necesare — ridicarea calității, creșterea productivității muncii și realizarea de economii, sarcini de bază ale oricărei întreprinderi.

Secorul de mașini al Fabricii de mașini-unelte și agregate București. Sînt aici utilaje și agregate în diferite stadii de montaj. Domină hela un string carusel, cu un diametru de 2.500 mm, gata montat, la care se fac ultimele probe de funcționare. Un carusel modern, în producție de serie. Inginerul Marin Nenciu și Ion Țintea, șeful echipei de montori, stau la aparatul de comandă al imensei mașini-unelte, încercînd-o în funcțiune. Peste câteva zile, acest string carusel va fi trimis spre uzină constructoare de mașini din țară, să contribuie în producție la neșterea altor mașini-unelte. Multe agregate și mașini-unelte, cu înalte performanțe tehnice, se fabrică în serie mică și mijlocie, la această întreprindere. În afară de stringuri carusel de diferite tipuri —

mașina orizontală de frez și alezaj, mașini-agregate speciale, de concepție proprie, destinate automatizării proceselor tehnologice în sectorul fabricării de autocamioane, tractoare, mașini agricole etc.

Unul dintre oamenii tehnicii, Cîrlu Nicolae Dragoș, inginer proiectant principal, spune:

— Congresul al IX-lea al partidului a deschis un larg cîmp de activitate specialiștilor din domeniul muncii de concepție. Avem o industrie diversă, bine dotată, care se reutilizează din mers, în acord deplin cu tehnica cea mai modernă. De aici și sarcinile noastre de răspundere, ca oameni care lucrăm într-o principală uzină constructoare de mașini. Ne străduim să realizăm numai mașini la înalt nivel tehnic.

„Două întreprinderi din același sector industrial al Capitalei. Profilul lor de producție e diferit: una fabrică țevi, alta mașini unelte și agregate. Dar preocupările acestor două colective sînt aceleași, eforturile sînt canalizate, de asemenea, în aceeași direcție: realizarea integrală a planului pe 1965 și a angajamentelor luate în întrecerea socialistă.

Acum se pun bazele recoltei viitoare de griu

(Urmare din pag. I-a)

Ce măsuri au luat consiliile agricole pentru ca îngrășămintele existente să fie folosite cu o eficiență cât mai mare?

Noi am recomandat unităților să aplice doze moderate de îngrășăminte. În aceste condiții se obține sporul cel mai mare de producție la un kg de îngrășămintă substanțiată activă, deoarece se pot fertiliza suprafețe mai mari.

Solurile de griu ICA-457-B, Bezostai, Scorospelka și Triumph își pun în evidență mai bine capacitatea de producție numai în condițiile unui agrofond superior. Iată de ce, s-a recomandat ca îngrășămintele să fie administrate, în primul rînd, la aceste soiuri intensive. În condițiile regiunii București, este indicat ca administrarea îngrășămintelor azotoase să se facă în două etape și anume: la arătura de bază și primăvara de timpuriu. Acolo unde îngrășămintele chimice au fost administrate după indicațiile date de specialiști, producțiile obținute au fost cu mult mai mari decît acolo unde s-au dat la voia întâmplării. Astfel, cooperatorii din comuna Mînistirea, raionul Oltenița, au fertilizat anul trecut cu îngrășămintă chimică o suprafață de 820 ha și au obținut cîte 2.700 kg grîu la ha. Este o producție bună și cooperatorii de aici merită toată lauda. Dar ei au făcut mai multe încercări. Pe o suprafață de 90 ha au dat cîte 100 kg azot și 160 kg de superfosfat la hectar și au recoltat cu aproape 500 kg mai mult

grii decît media pe întreaga suprafață cultivată cu griu. Pe unele suprafețe, deși au administrat cantități mai mari de îngrășămintă, sporul de producție nu a fost corespunzător. Acest lucru dovedește că trebuie să se acorde o atenție deosebită felului cum se administrează îngrășămintele în funcție de starea solului și de soiul de griu ce se cultivă.

Pregătirea corespunzătoare a terenului și îndeosebi executarea într-un ritm cât mai rapid a arăturilor de vară îndată după eliberarea terenului are un rol hotărîtor pentru mărirea producției de griu. Ce au arătat discuțiile în această privință?

Ținînd seama că în regiunea București există o mare varietate de tipuri de sol (de la cernoziomul cocolat foarte fertil, pînă la solurile în diferite stadii de podzolire, cu o fertilitate scăzută), s-a indicat ca lucrările de bază să se execute diferențiat, de la unitate la unitate și de la tarla la tarla. Pentru a stabili metodele cele mai bune de pregătire a terenurilor pentru însămînțare, s-au organizat demonstrații practice. În acest fel, recomandările făcute de cercetătorii de la Fundulea au fost mai bine înșușite de către participanți. Principala obiectiv urmărit este pregătirea în cele mai bune condiții a patului germinativ, ceea ce va permite executarea unor însămînțări de calitate. Pînă acum s-au executat arături pe aproape 43 ha sînt din suprafața de pe care s-au strins cerealele păioase.

În ansamblul măsurilor ce se iau pentru mărirea producției de griu, un mare rol îl are folosirea semînțelor din soiurile cele mai productive. Ce se întreprinde în regiune în acest sens?

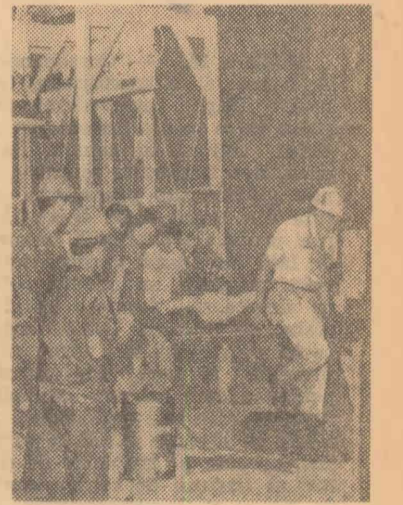
Dacă în legătură cu numărul soiurilor raionale în regiune nu se poate spune prea mult față de anii anteriori, în schimb, în ce privește structura lor, proporția ce trebuie să o ocupe, în consfătuirile amintite s-au purtat discuții vii, s-au tras concluzii prețioase. Acestea au determinat consiliile agricole, pe specialiști, să stabilească, pentru anul viitor, mărirea suprafeței cultivate cu soiurile Bezostai, Scorospelka și Triumph și micșorarea corespunzătoare a celei însămînțate cu soiul nr. 301 — soi extensiv, plafonat în ceea ce privește producția. Din discuțiile purtate în consfătuirile organizate de către consiliile agricole a reieșit că practica de a se cultiva un singur soi de griu nu este corespunzătoare. De aceea, recomandăm ca fiecare unitate să cultive două-trei soiuri.

În prezent, activitatea consiliilor agricole, a specialiștilor din cooperativele de producție și a stațiilor lor de mașini și tractoare este concentrată spre aplicarea în fiecare unitate a concluziilor și recomandărilor reieșite din consfătuirile specialiștilor.

DE PRETUTINDENI

RAPORT DUPA EXPLOZIA DE LA BAZA DE RACHETE SEARCY

Casa Albă a dat publicității raportul preliminar cu privire la rezultatele anchetei efectuate la Searcy. Aici 53 de persoane au murit în incendiul declansat luni în timpul lucrărilor de modernizare a unui amplasament subteran de lansare a rachetelor intercontinentale „Titan-2”. În raport se subliniază că majoritatea victimelor catastrofei au murit asfixiate.

Se acol victimele

DOAMNA LANE — DOMNUL JUDECTOR

Pentru prima oară în istoria Angliei, o femeie a fost numită judecător la înalta Curte de Justiție. Este vorba de d-na Elisabeth Lane, în vîrstă de 60 de ani. În exercitiul funcțiilor sale, d-na Lane va fi cunoscută ca „domnul judecător Lane”. Lordul cancelar, ministrul al Justiției și președintele al Camerei Lorilor, a ținut să precizeze, în legătură cu această, că nu a existat vreun precedent pentru titlul de „doamna judecător” și că nu ar vrea să creeze un astfel de titlu. În schimb, „domnul judecător” va avea titlul de cavaler pe care și-l conferă tradiția.

INVAZIA ROZATOARELOR

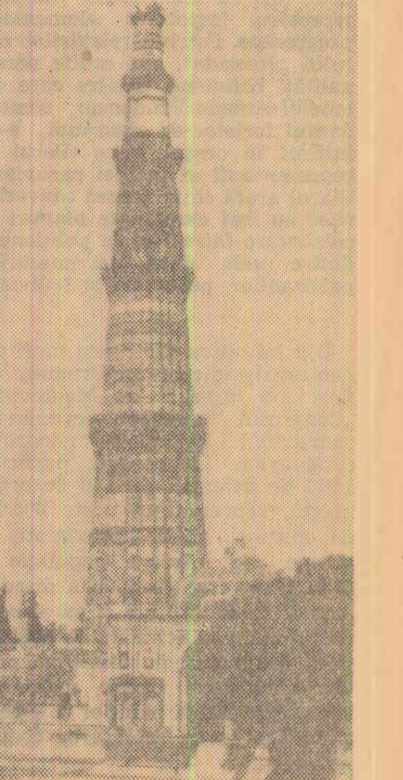
Rabbit Island (Insula iepurilor) și Citadel Island (Insula Cetățuilor) situate în largul coastei de sud a Australiei sînt amenințate să dispară din cauza iepurilor. Aceste rozătoare au distrus întreaga vegetație iar acum eroziunea atacă puternic solul insulelor. O situație identică există în insula Macquarie care se află la 1.500 km spre sud-est de Melbourne. Și aici, iepurii au devastat întreaga vegetație, din care cauză a dispărut stratul de pămînt arabil pînă la stîncă. Culemea este că la început pe aceste insule nu existau iepuri. Autoritățile le-au populat cu aceste rozătoare tocmai pentru a asigura hrana naufragiaților.

Jacqueline Poquet, geologă din Grenoble (Franța), a bătut recordul feminin de coborîre în submarine. O vedeți în fotografie la 952 metri adîncime

RAMAȘITE ETRUȘCE

În localitatea Olivetello, (Italia), s-a făcut o descoperire arheologică de o valoare deosebită. În timp ce se făceau săpăturile pentru fundațiile unei clădiri, la adîncime de 5 metri s-a găsit un mormînt etrușc intact despre care se credea că face parte dintr-o necropolă care se întindea pe o suprafață de mai multe sute de metri. În mormînt se aflau mai multe obiecte de bronz și de aur și două anfore. Într-un vas de bronz s-au găsit două ouă intacte.

Turul Qutub Minar din apropierea de Delhi (India) este considerat rivalul indian al turnului înclinat de la Pisa. Înălțimea lui este de 238 picioare

SPORT

Au început „europenele” de caiac-canoe

• Primii medaliați ai „Criteriului juniorilor” • Surpriză în probele seniorilor

Pe apele liniștite ale Snagovului, sub un cer senin și în prezența a numeroși spectatori (televiziunea a făcut cu numărul acestora să fie de ordinul zecilor de mii) — ieri s-au desfășurat primele probe ale campionatelor europene de caiac-canoe și ale „Criteriului european al juniorilor”. De fiecare dată, în seriile eliminatorii rezervate seniorilor, dar mai ales în probele finale ale juniorilor, concurenții nu și-au menajat forțele; de-a lungul culoarelor ei au împlinit ritmic padea sau pagaia „trăgînd” cu toată energia pînă dincolo de linia de sosire. Au fost probe în care doar aparatul electronic de înregistrat sosirile a putut „vedea” pe învingător. Așa s-a petrecut, de pildă, lucrurile în finala de caiac dublu 500 m. Juniorii români Milicin și Galan, care conduceau în apropierea sosirii, au pierdut la limită primul loc; pe alții urmăritori au fost ajunși și depășiiți cu vreo 2-3 cm de cuplul maghiar Nagy-Gilicze. Aproximativ asemănător s-a desfășurat și finala de caiac simplu 500 m a juniorilor, deși a avut o revenire puternică, reprezentanța noastră Ana Arvai n-a putut s-o întrecă pe Renate Sireblov (R.D.G.), cîștigătoare probei. Cea de-a treia medalie de argint a juniorilor români a obținut-o apoi George Sidorov, la canoe 500 m. pe primul loc clasînduse sovieticul Fedulov. A patra finală a „Criteriului” — caiac patru 500 m juniorate — a revenit echipajului român Dumitru-Cacenco-Iorgulescu-Niculescu. În seriile eliminatorii ale seniorilor s-a înregistrat una dintre marile surprize: canoistul nostru Andrei Igorov, medaliat cu argint la J. O de la Tokio, a ratat calificarea în finala probei de 1.000 m. În schimb, printre cei cu șanse finale se numără și sportivul nostru Lipalci. Prezenții țării noastre și-au asigurat calificarea și în alte probe: Verneșcu și Contolenco la caiac simplu, Nicoră-Ivanov și Poenaru-Bulnar la caiac dublu, Alexe-Calabiciov și Sidorov-Iacovici la canoe dublu, Hilde Lauer la caiac simplu etc.

Echipajul român de caiac-4, juniorate (Sanda Iorgulescu, Georgeta Niculescu, Tatiana Cacenco, Viorica Dumitru) cîștigînd detașat proba de 500 m

Foto: M. Andreescu

FOTBAL

Înainte de startului

Un nou sezon fotbalistic începe mîine, cînd cele 14 echipe de categoria A vor susținea primele partide ale campionatului republican 1965-1966. Fără îndoială, pe teren de fotbalisții este așteptată cu nerăbdare de iubitorii sportului; sutele de mii de spectatori sînt încă sub impresia favorabilă ce le-a produs-o o serie de meciuri din returul campionatului trecut, precum și comportarea selecției naționale în unele partide din cadrul preliminariilor pentru „mondiale”. Preocupările specialiștilor, strădania lor de a învîșa și a aplica metode noi, moderne de antrenament, seriozitatea și pasiunea cu care numeroșii fotbalisți își desăvîșesc pregătirea tehnică și fizică au fost evidente la echipe ca Dinamo București, Rapid, Steaua, Steagul Roșu, Petrolul.

dată cu noul campionat este de dorit ca — paralel cu creșterea substanțială a eficienței — jucătorii, antrenorii să insiste în direcția înșușirii temeinice a tehnicii individuale, întrucît în această privință la majoritatea fotbalisților (din pîcatele chiar și la unii selecționabili) progresele sînt desul de palide, nesemnificative. Specialiștii federației au de urmărit și, bineînțeles, de rezolvat problemele decalajului valoric, mult prea mare, dintre echipe. În parte, acest decalaj poate fi pus și pe seama faptului că există încă cluburi ale căror conduceri organizatorice și administrative n-au înțeles nici pînă acum să acorde toată încrederea antrenorului, care sîngur poartă răspunderea pregătirii echipei; în ce privește instruirea tehnică, alături de metodele, sancționarea manifestărilor de indisciplinație etc. antrenorul trebuie să aibă drepturi (ca și obligații) depline. În legătură cu activitatea antrenorilor mai este de

menționat că F.R.F. n-a reușit — așa cum s-a angajat — să asigure acestora o stabilitate de minimum 2-3 ani la aceeași echipă. De aci au decurs situații normale ca la echipele C.S.M.S. Iași, Siderurgicul Galați, Farul Constanța — ai căror antrenori, nu numai că n-au primit sprijinul corespunzător din partea conducătorilor cluburilor respective, ci și-au văzut contractele reziliate cu ușurință. Continuitatea în muncă a antrenorului, prestigiul acestuia sînt lucruri esențiale în activitatea sportivă.

Campionatul care începe mîine va trebui să însemne așadar un prilej de muncă susținută, mult îmbunătățită din punct de vedere calitativ. Publicul sportiv este dornic să vadă o dată cu primele meciuri, că echipele au înțeles să pășească serios înainte, pentru că — prin calitatea jocului, prin obținerea unor rezultate de valoare — fotbalul românesc să se poată afirma pe plan național.

GALAȚI: De ce rezultate diferite?

Iată-ne la Tiglina. În acest cartier gălățean, întreprinderea de construcții orășenești a Ministerului Industriei Construcțiilor înaltă 26 de blocuri cu 1.897 apartamente. Lucrările sînt într-un stadiu avansat. Opt blocuri cu 390 de apartamente au fost predate înainte de termen, cîștigîndu-se în total a aproape 200 de zile. La alte 857 de apartamente se execută ultimele finisaje. Pe șantier au fost construite drumuri de acces care permit

o aprovizionare ritmică a locuitorilor de muncă. S-au amenajat magazine pentru scule, materiale.

Din constatările făcute cu prilejul raidului se desprinde clar necesitatea ca pe fiecare șantier să fie luate măsuri eficiente pentru grăbirea ritmului de execuție a lucrărilor, să se exercite un control sistematic și exigent din partea organelor locale de partid și de stat asupra respectării termenelor de dare în folosință a locuințelor planificate pe acest an. Există toate condițiile ca sarcinile de plan pe 1965 să fie îndeplinite în întregime, ca construcțiile de locuințe prevăzute pentru primul an al viitorului cincinal să fie pregătite exemplar.

ATENA

Spre o nouă formulă de guvern

ATENA 13. — Corespondentul Agerpres, C. Alexandroaie, transmite: După întrevăderi de joi seara între regele Constantin și liderul Uniunii de centru, Papan-dreu, eventualitatea formării unui nou guvern sub președinția acestuia din urmă pare exclusă. Cea mai probabilă soluție în momentul de față este, după părerea cotidianelor ateniene, un guvern pe care ar încerca să-l formeze fostul ministru de interne, Tsirimokos. Un astfel de guvern ar urma să se prezinte în fața Parlamentului pentru a cere un vot de investi-tură, pe care l-ar obține dacă par-tidele de dreapta E.R.E. și progresi-vist, precum și grupările de depu-țați ai Uniunii de centru conduse de Novas și Stephanopoulos, l-ar sprijini. Dar pe lângă incertitudi-nea care se menține în legătură cu dispoziția grupărilor disidente din Uniunea de centru de a vota pentru o asemenea alternativă, se face acum simțită și o anumită in-

potrivire în rindul deputaților E.R.E. față de un eventual guvern Tsirimokos. Frațiunea parlemen-tară a partidului E.R.E. a ținut vi-neri o reuniune în cadrul căreia, după cum relevă agențiile de pre-să, unii deputați nu s-au arătat dispuși să voteze pentru Tsirimo-kos. Totuși, se anunță că fracțiu-nea parlamentară a E.R.E. i-a dat liderului ei, Canelopoulos, mandat de a proceda cum va crede de cu-viință în tratativele care se duc între diferitele grupări politice. Canelopoulos a fost primit vineri seara de rege, căruia i-a comuni-cat poziția partidului său.

Poziția majorității deputaților Uniunii de centru și a tuturor de-putaților partidului E.D.A. a ră-mas neschimbată: guvern Papan-dreu sau alegeri în decurs de 45 de zile.

Situația din țară continuă să ră-mână încordată. Vineri au avut loc noi demonstrații în sprijinul res-pectării normelor constituționale.

UN ARTICOL VIU COMENTAT

U.S. News & World Report

Statul major american studiază eventualitatea ieșirii Franței din N.A.T.O.

În ultimul său număr, săptămân-icului „U. S. News and World Report” asigură, fără a cita sur-sele, că autoritățile militare ame-ricane studiază actualmente mă-surile ce trebuie luate pentru ev-en-tualitatea ca generalul de Gaulle ar hotărî ca Franța să părăsească N.A.T.O. Potrivit publicației ame-ricane, este de prevăzut o remanie-re a întregului comandament și a implantării N.A.T.O. în Europa.

„În fapt — scrie publicația — Europa occidentală ar fi lăsată în două dacă Franța ar ieși din N.A.T.O.; pe nolle hârți, flancul nordic al N.A.T.O. ar cuprinde Marea Britanie, Germania occi-dentală, Olanda, Belgia, Lu-xemburgul, Danemarca și Nor-

vegia. Flancul sudic ar cuprin-ge Portugalia, Italia, Grecia și Turcia. Nu ar exista o „punte” între acestea două.”

Italia de nord, ca urmare a „defecțiunii franceze” și a neutra-lității Elveției și Austriei, nu ar mai putea fi folosită pentru stocarea rez-ervelor de materiale ale forțelor N.A.T.O. și forțelor nucleare ame-ricane, care ar trebui transportate în Marea Britanie.”

„Cercurile militare americane au dezmintat implicațiile acestui arti-col — scrie ziarul „Le Monde” — remarcând însă că este evident că unele activități ale N.A.T.O. obli-gă la pregătirea mai multor studii de stat major...”

Presiuni asupra tinărului stat Singapore

KUALA LUMPUR 13 (Agerpres). — Ingrijorat de ten-dințele exprimate la Singapore ca acest stat să întreprină relații bune cu toate țările, primul ministru malayez, Tunku Abdul Rahman a făcut vineri o declarație care con-ține amenințări la adresa Singapo-rei independent. „Malayezia nu va permite ca Singapore să aibe relații diplomatice sau comerciale cu Indonezia”, a spus Tunku Ab-dul Rahman. Ceva mai mult, el a preconizat sancțiuni împotriva sta-tului vecin, în cazul când guvernul acestuia va hotărî să stabilească relații „inconvenabile federative” anunțând printre altele că „Malaya va înceta să furnizeze Singaporei apă potabilă”.

DELEGAȚIA GUVERNAMENTALĂ ROMÂNĂ A PĂRĂSIT PEKINUL

PEKIN 13. — Trimisul special Agerpres, Adrian Inescu, trans-mite: La 13 august delegația gu-vernamentală română condusă de Bujor Almășan, care a făcut o vizită în R. P. Chineză cu prilejul deschiderii Expoziției economice a R. P. Române, a părăsit Pekinul, plecând spre patrie. Delegația a fost condusă la aeroport de Cijan Lin-ciji, ministrul industriei cărbu-nelui a R. P. Chineze, Lin Hai-iun, ministrul ad-interim al Ministeru-lui Comerțului Exterior, Van Bin-nan, adjunct al ministrului afaceri-lor externe, și alte persoane ofi-ciale. Au fost prezenți Dumitru Gheorghiu, ambasadorul R. P. Ro-mâne la Pekin, și membri ai amba-sadei.

ZIUA INDEPENDENȚEI PAKISTANULUI

Pe străzile orașului Karachi Foto: Gh. Vințilă

Astăzi, poporul pakistanez săr-bătorește Ziua independenței. Acum 18 ani, la 14 august 1947, ca rezul-tat al dezmembrării „Imperiului indian britanic”, Pakistanul a ob-ținut independența cu statutul de dominion. Aproape un deceniu mai târziu, la 23 martie 1956, Pakistanul s-a proclamat republică.

Anii care au trecut de la obține-rea independenței au fost pentru poporul pakistanez ani de muncă încordată pentru lichidarea greii moșteniri coloniale, pentru propăși-rea economică și culturală a țării. În trecut dominau relațiile feudale în agricultură, iar industria lipsea cu desăvârșire. Primul plan cinci-ncal, intrat în vigoare în 1955, a pus bazele fărâșii unei industrii pro-prie. Cel de-al doilea plan — încheiat anul trecut — a pre-văzut investiții de 4,8 miliarde dolari, construirea mai multor o-biective industriale, în special hi-

drocentrale. În prezent a încea aplicarea celui de-al 3-lea și cinci-ncal.

Între Republica Populară Româ-nă și Republica Pakistan se dez-voltă relații prietenești. Anul trec-ut a fost încheiat un acord comer-cial. Vizita din toamnă trecută a delegației guvernamentale române, conduse de președintele Consiliu-lui de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, în Pakistan, a adus o con-tribuție însemnată la dezvoltarea relațiilor reciproce. Cu acest prilej s-a hotărât stabilirea relațiilor di-plotomatice între cele două țări, cit și continuarea explorării de noi po-sibilități pentru a lărgi sfera de co-laborare constructivă în domeniile economic și comercial.

Cu prilejul Zilei independenței, poporul român transmite poporului pakistanez cordiale felicitări și urări de prosperitate și pace.

Disidenți sudanezi înarmați de Chombe

KHARTUM 13 (Agerpres). — Potrivit hotărârii adoptate recent de guvernul sudanez, forțele arma-te trimise în regiunile meridionale ale țării continuă campania de de-pistare și arestare a elementelor disidente. Ultimele rapoarte sosite din Sudanul meridional atestă că în luptele angajate în jurul unor localități au fost înregistrate pier-deri atât în rindul soldaților ci-dici, în cel al trupelor guvernului de la Khartum. Din surse guvernamen-tale se indică că elementele sus-ținate disidente posedă arme furnizate de autoritățile congoleze de la Leopoldville. Unul din membrii Consiliului Suprem al țării a de-clarat că, în ultima lună, Chombe a trimis elementelor disidente su-știte aproximativ 100 de puști mo-derne, precum și o importantă can-titate de muniții.

LA DUC CO, CAN THO ȘI ÎN ALTE LOCURI

ATAURI ALE FORȚELOR PATRIOTICE SUD-VIETNAMEZE

SAIGON 13 (Agerpres). — În jurul localității Can Tho, la 140 km sud de Saigon, s-a desfășurat cea mai puternică luptă din ultimele 24 de ore între forțele Frontului național de eliberare și trupele guverna-mentale și americane. Trei batalioane saigoneze au înaintat spre po-zițiile patriotice, în timp ce în spațiile lor a fost parașutat din elicopte-re un alt batalion guvernamental.

„Timp de 16 ore, scria agenția France Presse, se cimpurile de orez inundate cele două părți au anga-ajat o luptă epuizantă. Se consideră că printr-o victimă a acestei lupte se află și „consilierii” americani. Deși avioanele armate de la Sai-gon și cele americane au efectuat 38 de raiduri împotriva pozițiilor

deținute de patrioți, aceștia nu au putut fi dizlocați de pe amplasame-nțele lor.

SAIGON 13 (Agerpres). — În ciuda faptului că în cursul zilei de joi au sosit noi întăriri americane în regiunea bazei de la Duc Co, forțele patriotice au continuat, în noaptea de joi spre vineri, să hăr-tuiască posturile militare guverna-mentale și americane din această regiune, ținându-le sub focul mor-tierelor.

● Conferința internațională pen-tru interzicerea armelor atomice și nucleare și-a încheiat lucrările la Tokio. A fost adoptată o declara-

TELEGRAMA N-A AJUNS LA DESTINAȚIE

Sofia locotenentului american Robert Fuellhart a născut vineri dimineața o fetiță. S-a hotărât ca tatăl copilului, aflat în Vietnamul de sud, să fie anunțat telefonic. Dar, în timp ce se alcătua tele-grama, guvernul anunță „îndure-rea familie” că „locotenentul Fuellhart Robert din batalionul patru de parașutiști A FOST UCIS în luptele din Delta Me-kong”.

În care se arată că principala sarcină care stă în fața mișcării internaționale pentru pace este lupta împotriva războiului din Vietnam. Declarația condamnă cu hotărâre agresiunea americană îm-potriva poporului din Vietnam și cheamă popoarele la acțiuni mai hotărâte în lupta pentru stăvili-rea acestui război și interzicerea ar-meii nucleare.

SEUL 13 (Agerpres). — Aduna-rea Națională a Coreei de sud, în-trunită vineri în sesiune specială, a aprobat planul guvernului pri-vind dizlocarea a 15.000 militari sud-coreeni în Vietnamul de sud.

O FATĂ AMERICANĂ DE-A CURMEZIȘUL ȘINELOR DE TREN

Imaginea de mai jos — transmisă de o agenție americană — a fost prinsă ieri, 13 august 1965. În gara Berkeley, în California (S.U.A.).

Nu-i așa că totul — demonstra-ții, sinele de cale ferată, polițiștii, fata care parcă încearcă să oprească trenul cu trupul ei — nu-i așa că totul va aduce aminte de ceva? Acum 11, poate acum 12 ani — gru-puri de demonstrații, niște sine de cale ferată, niște polițiști, o fată care încerca să oprească un tren cu trupul ei. Se numea Raymonde Dien-ne. Pe atunci, în Vietnam se purta un război colonialist, crud și nedrept împotriva unui popor eroic și setos de libertate. Gestul tinerei fete ase-zate în fața unui tren cu trupe, a devenit atunci simbolul unui popor întreg care spunea: „Nu trimiteți soldați și omoare și să moară în Vietnam”.

Există oameni care au talentul de a nu învăța nimic din lecțiile isto-riei. Nu au trecut chiar foarte mulți ani de când Raymonde Dienne cerea să fie oprite trenurile care duceau soldații spre Dien Bien-Fu... Acum citeva zile o înaltă personalitate franceză declara: „Franța a comis greșeli în Indochina”. O înțară fran-zuzoaică știa asta în urmă cu 12 ani!

În gara Berkeley din California, o fată americană încearcă azi din nou să oprească un tren cu trupe îndreptate spre Vietnam. Nu-i cu-noaștem numele. Dar înțară ame-ricană exprimă și ea opoziția unor pă-tri din zi în zi mai largi de americani față de agresiunea din Vietnam. S-ar putea ca Dien Bien-Fu să se nu-mească de astă dată Duc Co, sau Da Nang, sau Plei-ku. Cîți lădaci ame-ricani ar fi scu-șiți de groază, sin-gre și moarte dacă trenurile nu i-ar duce spre locurile de imbarcare spre Vietnam. E trist și mori pentru o „gre-seală” care va fi recunoscută după...

R. T.

Încetarea din viață a lui William Gallacher

LONDRA. A încetat din viață, în vîrstă de 83 de ani, William Gal-lacher, activist de frunte al Partid-ului Comunist din Marea Britanie.

La Los Angeles ciocniri între negri și poliție

În cartierul Watts din orașul Los Angeles s-au produs ciocniri între po-

secretar de stat federal. Violon este învinuit de a fi participat în timpul războiului la asasinarea evreilor din regiunea Riga.

Urmările uraganului din Chile

În urma puternicului uragan care s-a abătut asupra statului Chile s-au găsit moartea 37 persoane,

SCURTE ȘTIRI

lție și câteva mii de manifestanți negri. Incidentele au fost deklasate de arestarea unui negru învinuit de „conduță necorespunzătoare”. În semn de protest împotriva acestor areștări, aproximativ 6.000 de negri au rupt corzoanele poliției. Aceștia s-au răspuns cu focuri de armă și bombe lacrimo-gene. Se semnalează un mort și 20 de răniți.

BONN. Tribunalul din Bonn a anunțat deschiderea unei anchete judiciare asupra activității din timpul celui de-al doilea război mondial a lui Friedrich Karl Vialon,

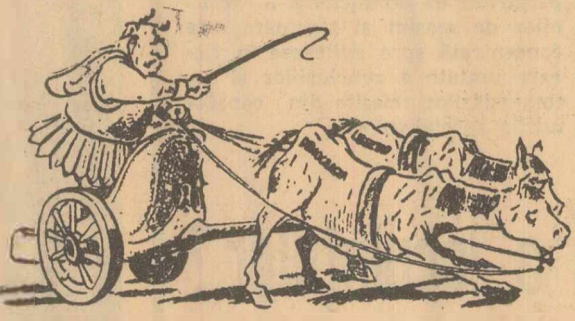
iar numărul sinistralilor se ridică la aproximativ 15.000. Din zonele inundate au fost evacuate pînă acum 10.000 persoane.

TOKIO. Ieri a încetat din viață la Tokio, în vîrstă de 65 de ani, fostul prim-ministru al Japoniei, Hayato Ikeda.

XIENG-KUANG. Postul de radio Vocea Laosului a făcut cunoscut că, între 2 martie și 2 iunie, forțele Patet Lao au provocat în provin-cia Luang Prabang pierderi însemnate înamicului. Ele au ucis 80 de soldați inamici, au rănit 77 și au făcut 477 de prizonieri. Forțele patrio-tice, arăta postul de radio, au capturat importante cantități de arme de diferite tipuri și au reușit să doboare un avion american de tip „F-105”.

Pe scena politică latino-americană

● S. DOMINGO: Guvernul constituționalist a cerut convocarea Consiliului de Securitate ● BOLIVIA și PERU: Ciocniri armate ● MONTEVIDEO: Congresul popular ● CHILE: Se studiază posibilitatea lărgirii relațiilor comerciale

În țări din America Latină unde la putere se află dic-taturile singeroase. Pe mirtoage scrie: „Libertad” și „Democrația”... (Din publicația mexicană „SIEMPRE”)

Din New York s-a anunțat că ministrul de externe al guvernului constituționalist dominican a adre-sat o telegramă secretarului gene-ral al O.N.U., în care cere convoca-rea de urgență a Consiliului de Securitate, în scopul de a zădărnici încercările Organizației Statelor Americane de a impune o soluție politică crizei dominicane fără a-cordul guvernului constituționa-list.

În Peru și Bolivia se semnalează noi ciocniri armate între trupele guvernamentale și partizani. Pe a-cest fundal, autoritățile din cele două țări au intensificat măsurile represive împotriva elementelor progresiste. Potrivit relatărilor zia-rului „Jornada”, mai multe perso-nalități boliviane, printre care co-lonelul Amado Prudencio, coman-dantul forțelor de siguranță, s-au întîlnit în orașul Puno (Peru) cu reprezentanți ai poliției peruviene. Ziarul arată că în cursul convorb-irilor au fost examinate planuri de colaborare între forțele polițienești dintre cele două țări împotriva partizanilor peruvieni și bolivieni.

Din inițiativa celor mai mari or-ganizații sindicale din Uruguay, vi-neri s-a deschis la Montevideo „Congresul popular”, eveniment remarcabil în viața poporului uruguayan. La congres participă 1.200 de delegați din 400 de orga-nizații, reprezentînd peste 800.000 de membri, adică aproximativ o treime din întreaga populație a țării. Congresul „va lua în discuție actuala criză din țară și va elabora un program de acțiune”. Pe ordinea de zi sînt incluse de asemenea, pro-blema reformei agrare, naționaliza-rea comerțului exterior și a băn-cilor, precum și comasarea coope-rativelor.

Într-un interviu acordat revistei americane „Vision”, președintele

Greva funcționarilor poștali din Canada — prima din ul-timii 40 de ani — s-a încheiat. Revendicările au fost accep-tate. În fotografie: În timpul grevei, la oficiul poștal din Montreal

NEW YORK. Comitetul special al O.N.U. cu privire la apartheid a făcut cunoscută recomandarea ca Adunarea Generală a O.N.U. să ia în considerare instituirea unui fond

NOTE

Federații nenorocoase

Influentul ziar englez „Times” face următoarea constatare: „Dezlipirea teritoriului Singapore din Federația Malayeză nu re-duce pur și simplu cele patru componente ale federației la trei. Despărțiri și apariția Singapo-rei ca stat independent pune sub semnul întrebării întregul viitor al federației”. (subi. noas-tră).

În felul acesta, s-ar putea ca și această „federație” să aibă soarta unor combinații similare. Ziarul „Le Monde”, făcînd o incursiune în istorie, recapitu-lînd care au fost aceste combi-nări, a publicat relatarea sub titlul „Federații nenorocoase”. Nu este lipsită de interes această evocare.

Cel mai pregnant exemplu este al Federației Rhodesia-Nyasaland. Creată în 1953, împotriva voinței marelui majoritar și popu-lăriei africane, ea a explodat zece ani mai târziu. Alt exemplu: fe-derația antileză (Indiile occiden-tale). Înființată în 1958 prin ure-nirea a zece colonii britanice, aceasta s-a desființat după patru ani de existență precară. Pe ruinele ei se încearcă a se în-tocri o altă federație, a... „Anti-ciprii mici”. Dar lucrurile merg greu. Într-adevăr o telegramă de presă vestea chiar ieri că insula Barbados, cea mai importantă din „Antilele mici”, a cerut independen-ța.

Tot în aceste zile, a fost înregi-strat eșecul negocierilor cu o-prezentanții așa numitei Federa-ții a Arabiei de sud, întemărită în 1958. Ea este acum serios a-menințată de dezintegrare. Să mai amintim și de încercarea în-fructuoasă pentru Londra de a crea Federația Africii Orientale, cuprinzînd Kenya, Uganda, Tan-ganie și Zanzibar.

De ce această soartă nefericită? Pentru că constituirea acestor federații este în contradicție cu mersul istoriei. Cu privire la motivele care au determinat crearea Federației Malayeze, în articolul citat din „Times” se spune: „Hotărîrea de a consti-tui federația a fost luată la Whit-tell, în parte ca un gest de retragere imperială, în parte asemenea pentru a defini o... a prezenței britanice în această regiune”. Este un mod eufemistic de a exprima esența „federa-țiilor” și anume: permanentiza-rea privilegiilor coloniale învîr-o altă formă. Cu un singur cuvînt — neocolonialism.

Popoarele iubitoare de liber-tate descoperă conținutul real al mării, indiferent de ambalaj în care a înveli. De aci, zodia „ne-norocoasă” sub care apar și dis-par formele neocolonialiste, denumite „federații”.

E. MIRONESCU